

Dragan Kalinić
KAKO BITI SPAŠEN

Nakladnik
ZNACI VREMENA
www.znaci-vremena.com

Urednik
Mario Šijan

Recenzent
Ivan Đidara

Lektura
Ljerka Koren

Korektura
Branka Vukmanić

Tisak
ZNACI VREMENA
Zagreb, 2013.

Mr. Dragan Kalinić

KAKO BITI SPAŠEN

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu
Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu
pod brojem 843820

ISBN 978-953-183-194-9

Što je život kad se mrijeti mora?

Nastupilo je teško i nesigurno doba, zavladała je velika recesija i tjeskoba u kojoj se ljudi osjećaju zarobljeni i ograničeni u egzistencijalnom, demokratskom, zdravstvenom i životnom smislu. Život se pokvario i naše nade i ideali otišli su bestraga, a zamijenio ih je očaj zbog tjeskobe i prolaznosti svega što je vrijedno.

Iza ekonomske krize neviđenih razmjera skriva se moralna i duhovna kriza. Polako, ali sigurno čitav svijet klizi u propast. Živimo u vremenima kada tjeskoba postaje globalna i zahvaća svijet koji se urušava iz temelja. Svijet je pun nepoštenih političara, licemjernih vjerskih vođa, okorjelih kriminalaca, a gotovo svi takozvani mali ljudi imaju zle misli. Ljudi su duhovno sve siromašniji, žive u strahu od nesigurne egzistencije, postali su malodušni i prepuštaju se propasti.

Sve što se dosada dogodilo samo je uvertira u kozmičkoj predstavi gdje će računi do-

ći na naplatu. Tragični događaji zbivaju se tako iznenada da nitko ne može predvidjeti što će donijeti sutrašnji dan.

Zbog pohlepe i sklonosti grijehu ljudi uništavaju ovaj planet, a da bi sebe opravdali, za sve probleme optužuju Boga. Danas postoji toliko atomskog naoružanja da se više puta može uništiti cijeli svijet. Da ljudi ne bi sami sebe uništili, Bog će intervenirati i ubrzati kraj koji je ionako neizbježan. Božji gnjev će kratko trajati, a onda će nastati nova dimenzija života, u kojoj će ljudi biti oslobođeni od grijeha i besmrtni.

Kad promatramo ljude, opažamo da su bez ljubavi, da su gotovo svi puni zloće i da idu putovima grijeha. Kakav je to život kada svi nose mač u svojem srcu? Koji je smisao života? Kakva je to Zemlja s bezbroj kraljeva koji nose mač u svojem srcu? Kada kraljevi nose mač u srcu, i njihovi podanici nose u srcu mač. Planet koji nema samo jednog kralja jest planet stradanja i smrti. Treba nam samo jedan Kralj! Sve te kraljeve zamijenimo samo jednim Kraljem koji je pravedan,

Kraljem koji je na nebesima — Kraljem čitavoga Svemira, Gospodinom Isusom Kristom.

Odakle smo došli, zašto smo ovdje, zašto živimo, zašto moramo umrijeti, ima li života nakon smrti — pitanja su koja muče mnoge ljude, a znanost nema odgovora na njih. Je li život koji sada živimo samo jedina mogućnost? Kakav je to život kada je smrt njegov dio? Naš sadašnji život je kao drvena kuća na pijesku: puhne tornado i odnese je. Kako voljeti ovaj život kad moramo umrijeti ili od mača nasilnika ili od mača starosti? Što imamo od toga što sada jedemo i pijemo, što se veselimo, što vozimo dobar automobil, što gradimo, što smo uvažavani, a umrijet ćemo i svega toga će nestati? Umrijet ćemo ovako ili onako. Sve je besmisleno pa bi bilo najbolje da odmah umremo, a ne da se mučimo u ovome životu, starimo, obolijevamo i lagano umiremo: "... I vrati se prah u zemlju kao što je iz nje i došao, a duh se vrati Bogu, koji ga je dao." (Propovjednik 12,7)

Život je okrutan. Može biti lijep kao u bajci, ali se postupno sve pokvari i preraste u patnju i zbunjenost zbog prolaznosti života. Nestanu sve iluzije i postanemo zatočnici bolesti i starosti čekajući vlastitu smrt. Kakav je to život kada se stalno moramo bojati da nam se ne dogodi nešto loše, neka nesreća, bolest i smrt? Ne pomislimo li kad odemo na groblje da je tu pokopano nebrojeno mnogo ljudi koji su imali svoj životni put, svoje nade i zamisli o budućnosti?

Ako umremo i ničega nema nakon toga, ovaj život nema smisla i bolje da se nismo niti rodili. Ako sve propadne i završi, znači da smo zarobljeni u prostoru i vremenu, a na kraju ćemo biti usmrćeni starošću. To nema smisla i bila bi to ironija postojanja i nelogičnost bitka svake osobe koja želi napredak u beskonačnom ambijentu prostora i vremena. U nekoliko sekundi možemo nestati, sve nam se može pokvariti i odvesti nas u patnju i beznađe.

Kako biti zadovoljan svojim oštećenim tijelom i psihičkim smećem pohranjenim u

njemu, kako voljeti nadolazeću starost i neizbježnu smrt?

Nema logike da imamo oči kojima vidimo različite nijanse boja, osjetilo kojim raspoznajemo mnoge mirise, mozak kojim možemo planirati, odlučivati, imati emocije, stvarati, graditi, putovati zemljama, morima, zrakom, toliko toga naučiti, a kada umremo da sve to nestane i da nema daljnjeg puta. Da je to tako, ovaj život ne bi imao nikakvog smisla osim možda produljenja vrste.

Neko rješenje mora postojati, mora se moći premostiti ova egzistencija života u sljedeću egzistenciju. Mora se ostvariti kontinuitet postojanja, nastavak života u nekim drugim okolnostima sa sličnim karakterom i znanjima koja sada posjedujemo. Misao o reinkarnaciji je teško prihvatljiva — početi život u nekom drugom tijelu, bez ikakvih sjećanja i postignuća iz prethodnog života. Logično bi bilo da smrt bude samo san iz kojega ćemo se probuditi sa sličnim tijelom i sličnom psihom. Bilo bi glupo kada bi to tijelo i psiha u nastavku postojanja bili u istom

stanju kao prije smrti u ovome smrtnom životu. U budućem vječnom životu egzistencija bi morala biti mnogo kvalitetnija, s mnogo boljim obilježjima tijela i osobinama ličnosti, sa življenjem u mnogo boljem i sigurnijem prirodnom i društvenom ambijentu.

Ljudi ne vole katastrofičare, no katastrofe se stalno događaju. Čovjek je konformist i tješi se da propast neće snaći baš njega. Prirodno je željeti samo dobro, ali Biblija predviđa da zbog nagomilanog grijeha ne može biti dobro, da je na djelu nemilosrdni zakon uzroka i posljedica te da čitav svijet srlja u katastrofu globalnih razmjera i prestanka povijesti čovječanstva.

Što je spasenje?

U povijesti se stalno govorilo o takozvanom eliksiru mladosti. Mnogi su obećavali čudo, ali dosad nije bilo nikakvih rezultata. Ljudi su nasjedali lažnim obećanjima i trošili velike svote novca ne bi li usporili stare-

nje ili poboljšali zdravlje primjenom raznih duhovnih tehnika i medicinskih terapija. I danas nastoje saznati tajnu vječne mladosti, traže je u zemaljskim izvorima, kod ljudi, ali je ne nalaze, jer sve što ljudi mogu ponuditi jest iluzija, laž, zabluda i prijevara. Znanost nije pobijedila smrt, samo je djelomice pobijedila bolesti. Zato neki teže samospasenju kroz tehnike meditacije u viša stanja svijesti. Ljudi su pogrešno informirani i, kao da su slijepi, idu ravno prema provaliji u koju padaju i zauvijek nestaju.

Tajna vječne mladosti ipak postoji i zapisana je jedino u Božjoj objavi, u Bibliji. Bog nam besplatno daje vječni život u vječnoj mladosti i savršenom zdravlju, ali samo ako progledamo, okrenemo leđa provaliji i krenemo prema brdu, prema Onome koji će nas spasiti i darovati nam vječni život u Raju.

Zbog čega živimo i kamo idemo? Što će biti s nama kad umremo? To su najčešća pitanja koja ljudi postavljaju jedni drugima i sami sebi. Što je spasenje, od čega se spaša-

vamo, tko nas spašava i što je s nama nakon spasenja? Jednostavna su to pitanja, ali je na njih teško odgovoriti ako čovjek nije vjernik, odnosno ako ne posjeduje osnovna biblijska znanja. Zbog velikog neznanja o smislu življenja, kako u cijeloj povijesti, tako i danas, mnogi duhovno propadaju: “Moj narod gine; nema znanja...” (Hošea 4,6)

Ako se prihvati kao istinita i od Boga nadahnut, onda je Biblija velik i neiscrpan izvor objave i znanja o životu. Osnovna je tvrdnja u Bibliji: ako smo neposlušni Bogu i živimo u grijehu, nakon smrti više nikada nećemo živjeti. Prekinuvši dijalog s Bogom, prekinuli smo dotok eliksira mladosti iz vječnog izvora.

Ako li se pak pomirimo s Bogom te uspostavimo dijalog s Njim i budemo Mu poslušni, Bog nas može spasiti od ništavila vječnosti i uskrisiti u slavno i neraspadljivo tijelo u kojemu ćemo živjeti beskonačno u savršenstvu postojanja. Prema tome, spasenje je spas od grijeha i od vječne smrti u život bez grijeha, bez straha, tjeskobe i bez kraja.

Vječni život je samo u Božjemu kraljevstvu, a onamo nas može uzeti jedino sâm Bog po svojoj milosti i ljubavi, ali samo ako mi to želimo i ako smo Mu poslušni. “On će otrti svaku suzu s njihovih očiju. Smrti više neće biti; neće više biti ni tuge, ni jauka, ni boli, jer stari svijet prođe.” (Otkrivenje 21,4)

Što se s nama događa nakon smrti, možemo vidjeti u mnogobrojnim redcima kako Starog, tako i Novog zavjeta. Sve je to napisano u Bibliji i jedino ona vjerodostojno proriče istinu o budućnosti. U biblijskoj Knjizi o Jobu 19,26 nalazimo vrlo kratak i određen odgovor: “A kad se probudim, k sebi će me dići: iz svoje ću pûti tada vidjeti Boga.”

Život koji sada živimo samo je jedna etapa, kratkotrajna i prolazna, “pripravnički staž života”. Iako je kratak, vrlo je važan: služi da bismo vjerom prihvatili Stvoriteljevo postojanje, Božanstvo i Isusovo uskrsnuće te se tako krstili u Isusu Kristu. To je preduvjet za vječni život koji nikada ne završava, traje i nikada mu nema kraja. “Ako ustima svojim priznaješ Isusa Gospodina i

srcem svojim vjeruješ da ga je Bog uskrisio od mrtvih, bit ćeš spašen.” (Rimljanima 10,9) Jedino nas Božja riječ, Biblija, vodi u neprolaznost života i u vječnu sreću. Sve što je prolazno, besmisleno je jer se završava.

Mi ljudi možemo živjeti najviše dva puta: samo jednom rođeni od majke i oca, a taj život može trajati osamdesetak godina; drugi put uskrišeni i preobraženi od Božje sile u život koji traje vječito u Božjem kraljevstvu. U prvoj fazi života živimo samo jednom, samo jednom imamo priliku duhovno uzrasti, i nikada više. Kad umremo, nikamo ne idemo, tijelo trune, a duh koji nam je udahnuo pri začeću Bog uzima natrag kao CD iz računala i drži ga pohranjenog kod sebe sve dok ponovno ne dođe na naš planet u velikoj slavi. Dotada za nas ne prolazi vrijeme, nego taj “CD” spava, miruje. U Hebrejima 9,27.28 nalazimo objašnjenje: “I kao što je ljudima određeno samo jedanput umrijeti — potom dolazi sud — jednako će se i Krist, pošto je prinesen samo jedanput ‘da uzme grijehe svijetu’, drugi put pokazati, bez odnosa prema

grijehu, onima koji ga iščekuju da im dadne potpuno spasenje.” “... Vratit ću se da vas uzmem k sebi” (Ivan 14,3), rekao je Isus, i to ne kao prvi put, u skromnosti, već u veličanstvu, u svoj svojoj Božjoj slavi. U tom veličanstvenom i najljepšem događaju u povijesti čovječanstva spasenje će naći svi oni koji su istrčali duhovnu utrku do kraja. I uskršli i živi preobraženi zajedno će ući u Kraljevstvo nebesko. Opet će skupa biti roditelji i djeca, braća i sestre, prijatelji — svi oni koje je pogubna smrt rastavila.

Kako će to Bog učiniti? To nas ne mora brinuti, to su Njegovi posli koje ne razumiju niti anđeli na Nebu! Nama je važno samo to da je obećao, da to želimo i da će tako biti.

Zašto smrt i stradanja? Zbog toga jer su se ljudi odmetnuli od Boga. Ljudima je potreban izlaz iz smrtonosne situacije koju je grijeh prouzročio. Grijeh je najveći problem ljudskog roda. Zarobljeni smo mržnjom, bludnošću, ohološću, lakomošću, lijenošću, zavješću, bijesom i mnogim drugim smrtonosnim grijesima. Svaki grijeh ubija čovjekovu du-

hovnost i čovjek biva vezan uz zemlju u koju se vraća i ne može biti spašen. Kad je duhovna dimenzija zatrpana zlom, tijelu i psihi je otvoren put za činjenje zla. Biblija na više mjesta navodi da mi ljudi u svojoj biti nismo dobri, odnosno da u nama stanuje grijeh koji nas je zarobio i vlada nama: “Ja, naime, znam da nikakvo dobro ne stanuje u meni, to jest u mom tijelu.” (Rimljanima 7,18)

Dakle, spašavamo se od ropstva grijeha i smrti: “Zaista, zaista kažem vam, tko god čini grijeh, rob je grijeha...” (Ivan 8,34) Već u ovom kratkotrajnom životu grijeh naplaćuje svoj danak, a ukupna plaća nakon smrti jest vječna smrt: nema uskrsnuća. Ako hoćemo, možemo se odvojiti od zemaljskih uvjeta života i vječno živjeti u božanskom ambijentu: “Tko god živi i vjeruje u me, sigurno neće nigda umrijeti...” (Ivan 11,26) Ili: “Jer ako po tijelu živite, umrijet ćete. Naprotiv, ako Duhom usmrćujete tjelesna djela, živjet ćete.” (Rimljanima 8,13) Za spasenje su nam potrebne tri komponente: naša odluka da budemo spašeni, naš trud da budemo po-

slušni Bogu i Božja pomoć bez koje ne možemo postići spasenje.

Kad se odlučimo za život bez grijeha (a grijeh prevladava u svim društvima i kulturama), bit ćemo obnovljeni i spremni za spasenje koje će nam omogućiti naš Spasitelj Isus Krist. Isus je obećao da će u novome društvenom poretku — Božjem kraljevstvu — oni koji budu živjeli onako kako je Bogu ugodno dobiti dar, a to je vječni život. (Marko 10,30) Sve napisano u Bibliji Božja je poruka za nas i treba postupno preobražavati naš život. Svoj cjelokupni život trebamo što prije organizirati po biblijskim načelima.

Kako smo mi ljudi nemaštovita stvorenja kada svoj intelektualni potencijal koristimo za hranjenje svoje taštine, strasti i pohote! Gdje je tu stvorenje koje je Bog stvorio na svoju slavu?

Većina ljudi je usmjerena na društveni uspjeh, novac i materijalne vrijednosti te užitke. Kupujemo novi mobitel, a dobar nam je stari, imamo dobar auto, ali želimo još bolji, imamo pet košulja, ali kupujemo još neku

gomilajući tako i ono što nam treba i ono što nam ne treba, a sve zbog zadovoljenja svoje taštine. Sjednemo u skupocjeni auto, a naše malo “ja” poraste i postajemo druga ličnost. Ako obnašamo neku funkciju u društvu, napušemo se i s visine gledamo na druge ljude. Zarobljeni materijalnim blagom zapravo zarobljavamo svoju dušu. Zarobljeni materijalizmom i uspjehom, odnosno konformizmom, mijenjamo način razmišljanja i ne nalazimo potrebu za spasenjem. Neznanjem o pravim vrijednostima živimo s predrasudama, bez ljubavi i mira u duši, a u sebi nakupljamo sve više stresova i obolijevamo od psihičkih i tjelesnih bolesti. Nasrtljivi smo u razgovorima, bezobzirni u nadmetanjima i podvalama kako bismo sebe uzvisili i ostvarili neki interes. S takvom pogreškom uma ostarimo i umremo ne odnijevši ništa sa sobom i ne proživši život u drugoj stvarnosti — u Raju. Moramo se spasiti od te iluzije života!

Mnogi žive ponižavajući drugoga, a uzvisujući sebe. Izokrenute vrijednosti postale su temelj današnjega sekularnog društva, gdje

se sve brzo obavlja i nitko nema vremena niti potrebe za Bogom. Ljudi se uglavnom družu zbog interesa i skoro nitko nikoga ne voli. Iz toga proizlaze izopačeni odnosi sebičnosti i oholosti, prijevare, krađe, razbojstva, okrutnosti, bludničenje, ismijavanje vjere i Crkve.

Ljudi se boje drugih ljudi i povlače se u sebe. Odvajaju se od drugih, a družu se sa suvremenim informatičkim uređajima gledajući prljave priloge i filmove. Puno znaju, ali to znanje ništa ne vrijedi bez druženja s Bogom i bez kvalitetnih društvenih i poštenih međuljudskih odnosa.

Zamijenimo svjetovna načela biblijskim načelima, jer mnogo onoga što je ljudima lijepo i visoko, Bogu je odurno. Mnogo je važnije da se svidimo Bogu nego ljudima, a nemoguće je istodobno udovoljiti Bogu i ljudima: “Ne možete služiti Bogu i bogatstvu!” (Luka 16,13) Izaberimo moćnog Gospodara koji jedini ima ključ vječnog života!

Spasenje je Božji dar. Dostupno je svima koji ga žele i potpuno je besplatno: “...

jer je plaća grijeha smrt, a milosni dar Božji jest život vječni u Kristu Isusu, Gospodinu našem.” (Rimljanima 6,23) Bog nas beskrajno voli: Njegovu ljubav prema nama ništa ne otkriva bolje od plana spasenja za nas koji smo lišeni Božje slave i živimo u mraku, zarobljeni grijehom i odvojeni od Boga. Nažalost, malo će se ljudi spasiti jer Bog od nas traži da prema spasenju idemo uskom stazom: “Uđite na uska vrata, jer široka vrata i prostran put vode u propast, i mnogo ih je koji idu njim. Kako su uska vrata i tijesan put koji vodi u život, malo ih je koji ga nalaze!” (Matej 7,13.14)

Ključ spasenja je u vjeri da je Isus naš Spasitelj. Bog će nas spasiti samo ako Ga priznamo za Spasitelja — jer je umjesto nas dao svoj ljudski život na križu — ako se pomirimo s Njim, budemo Mu poslušni i hodimo Njegovim uskim putem bez grijeha, na čelu s Njim: “Obratite se k meni da se spasite, svi krajevi zemlje, jer ja sam Bog i nema drugoga! Sobom se samim kunem, iz mojih usta izlazi istina, riječ neopoziva.” (Izaija

45,22.23) Da bismo se sačuvali od grijeha (bludnost, krađa, mržnja...), moramo izbjegavati uzroke, pobjeći od opasnosti. Molitvom moramo ublažiti strasti u samome početku, jer nas u protivnom strast može zanijeti i duhovno pogubiti.

Spasenje je poput utrke u kojoj treba proći kroz cilj. U klasičnoj utrci nagradu dobiju samo tri natjecatelja, ali u duhovnoj utrci nagradu će dobiti svi koji dotrče do cilja. Na toj duhovnoj utrci neki padnu u grijeh, ali se podignu, nastave trčati i dotrče do cilja: “Zato i mi, opkoljeni tolikim oblakom svjedoka, odbacimo od sebe svako breme i grijeh koji lako zavodi, te ustrajno trčimo na utakmici koja nam je određena!” (Hebrejima 12,1)

Nažalost, neki padnu i ne nastave trčati: privuče ih grijeh pa ostanu na stranputici i u beznađu. Najtragičnije je to što većina ljudi uopće ne sudjeluje u duhovnoj utrci, već su privučeni lažnim sjajem ovoga svijeta te žive da bi zadovoljili strasti i požude tijela, po načelu: bolje je imati nego biti. Nikada ne možemo biti sigurni kako trčimo na stazi du-

hovnosti, trčimo li dovoljno dobro i hoćemo li uopće izdržati utrku do kraja ili ćemo posustati prije cilja. Zato se i kaže da ćemo nakon spasenja, kada se nađemo u Kraljevstvu Božjem, biti trostruko iznenađeni: prvo, jer smo sami spašeni; drugo, jer je spašen netko koga smo smatrali lošim duhovnim trkačem; i treće, jer ondje nema nekoga koga smo često gledali u crkvi i za oltarom, a njegove su lijepe riječi plijenile našu pozornost.

Isus je zapravo Bog koji je došao na naš planet da bi u nama probudio potrebu i želju da živimo kao On i da u vječnosti budemo s Njim. Došao je s nakanom da nas spasi od grijeha i vječne smrti. Bez toga čina žrtvene smrti, odnosno bez Njegovog preuzimanja naših grijeha na sebe, svi bismo poumirali i više nikada ne bismo živjeli. Isus je došao na Zemlju sa zadaćom spašavanja ljudi koji su zarobljeni grijehom i smrću: “Jer Bog nije poslao svoga Sina na svijet da sudi svijet, nego da se svijet spasi po njemu. — Tko vjeruje u njega, tomu se ne sudi; a tko ne vje-

ruje, već je osuđen, jer nije vjerovao u jedi-
norodenoga Sina Božjega.” (Ivan 3,17.18)

Svojom dragovoljnom žrtvom na križu Isus je u nama pobudio želju da i mi, poput Njega, živimo bez grijeha, i to vječno, bez kraja. “I kao što je ljudima određeno samo jedanput umrijeti — potom dolazi sud — jednako će se Krist, pošto je prinesen samo jedanput ‘da uzme grijeha svijetu’, drugi put pokazati, bez odnosa prema grijehu, onima koji ga iščekuju da im dadne potpuno spasenje.” (Hebrejima 9,27.28) Iz tih riječi je razvidno da će biti spašeni samo oni koji su poslušni Bogu i koji vjeruju u Isusovu žrtvu na križu za njih te Ga radosno iščekuju da ih spasi iz ovoga nesigurnog i prolaznog svijeta.

Spasit će se samo ljudi čista srca koji ne čine grijeha. Bog neće povesti na Nebo ljude čija grešna narav nije promijenjena: “Ništa nečisto nikada neće u nj ući; nijedan koji čini što je odurno i lažno, već samo oni koji stoje upisani u Janjetovoj ‘knjizi života’.” (Otkrivenje 21,27) Nije svejedno kakvu ćemo voznu kartu dobiti ako umremo prije Isusova

povratka; jednosmjernu kartu bez povratka ili kartu s povratkom, s povratkom u vječni život.

Stvar je u izboru

Većina ljudi svakodnevno tvrdi: To je moj izbor! Svi imamo u sebi dobrog i lošeg i, ovisno o situaciji, pokazujemo dobro ili zlo. Živimo u takvim uvjetima da smo neprestano primorani birati između dobra i zla. Ako biramo zlo, imamo pravo jer nam je to slobodno, ali time postajemo robovi grijeha i tako zapravo gubimo slobodu.

Čovjeku, kao višem biću, Bog je dao razum, a time i mogućnost izbora. Bog nas traži i nudi nam vječni život, ali zahtijeva naš odgovor, odnosno naš izbor da Mu budemo poslušni. Izbor se očituje u čovjekovoj odluci hoće li prihvatiti vjeru i ispunjavati ono što Bog preko Biblije traži od nas, ili će izabrati da hodi svojim putovima koji ga privlače. Sloboda izbora može biti zastrašujuće kobna zbog neznanja i neodlučnosti: “Duh je

onaj koji oživljava, a tijelo ne vrijedi ništa. Riječi koje sam vam ja rekao jesu duh i život. Ali ima među vama nekih koji ne vjeruju.” (Ivan 6,63)

Nažalost, danas većina ljudi bira neposlušnost Bogu, jer ako bi izabrali Boga, ne bi se mogli opijati, lagati, krasti, bludničiti i mnogo toga. Draži im je život u vlastitoj slobodi da čine što god hoće i time zadovoljavaju niske strasti psihe i tijela.

Da bismo se pomirili s Bogom, sami sebi moramo reći: ja sam loš i kriv za većinu problema, ali želim biti dobar i poslušan Isusu. Da bismo pravilno izabrali, najbolje je proučavati i istraživati Bibliju te sami doći do prave istine, dokučiti svjetlo života. Izbor moramo napraviti sami: Bog to nikada neće učiniti umjesto nas. U tome i jest ključ spasenja! Samo ljudska volja koja teži za spasenjem kroz Isusa Krista vodi u spasenje.

Najveća tragedija i paradoks je u tome što mnogi znaju što je zlo i što je dobro, ali ne žele biti dobri i pravedni, jer za to treba uložiti znatan napor. Posve je nevjerojatno

da većina ljudi ne može poduzeti ništa dobro za same sebe. Ljubav, mir i skladan život bez grijeha za njih bi bili veliko mučenje — i tako sami sebi oduzimaju mogućnost spasenja. Teško je objasniti zašto je to tako. Valjda zato što smo svi različiti i s različitim potrebama. Kad nam ne bi dao mogućnost izbora, Bog bi bio tiranin. Bog želi isključivo dragovoljce i svakome daje slobodu izbora.

Ako izaberemo biti dobri i želimo spasenje od grijeha i smrti, to je najvažniji izbor u životu, ali moramo uložiti vlastiti napor i prakticirati vjeru tako što ćemo tražiti pomoć i Božju asistenciju, bez čega smo posve nemoćni i izgubljeni: “Ja sam svjetlo svijeta. Tko mene slijedi, sigurno neće ići po tami, nego će imati svjetlo koje vodi u život.” (Ivan 8,12) Da bismo se susreli s Isusom, moramo, što je do nas, odvojiti vrijeme i uložiti napor, uzeti Bibliju i čitati je, otići u crkvu, nekome pomoći i učiniti dobro djelo: “A ovo je vječni život: spoznati tebe, jedino pravog Boga, i onoga koga si poslao, Isusa Krista.” (Ivan

17,3) Možemo izabrati život svetosti, ali bez Božje pomoći to nećemo postići. Stoga nam je Njegova pomoć odlučujuća: “Tako i vi smatrajte sebe mrtvima grijehu, a živima Bogu u Kristu Isusu!” (Rimljanima 6,11)

Bog je ljubav, kaže Biblija. Njegova bît je ljubav i On ne može ništa drugo nego ljubiti. Ako prihvatimo tu ljubav, kako možemo shvatiti da će Bog uništiti većinu stanovnika našega planeta? Zar to Bog kažnjava, ili mi ljudi sami sebe kažnjavamo? Bog ne odbacuje grješnika, već grešnik voljno sâm sebe odvaja od Boga i čini grijehe koje Bog ne odobrava, želi potpunu slobodu da bi činio što hoće i tako samoga sebe osuđuje. Bît je grešnikova u tome što ne želi slušati Boga i uopće ne želi vječni život jer bi mu takav život bio dosadan.

Bog poštuje čovjekovu slobodnu volju, ali zbog plana uništenja grijeha mora uništiti grešnike za sva vremena. Prema tome, Božji sud nije ništa drugo nego grešnikova vlastita izvršena odluka da ne želi vječni život u Raju, bez grijeha. Zato je mudro da se na ovo-

me svijetu osjećamo strancima i putnicima: "Ljubljani, opominjem vas: budući da ste 'tuđinci i stranci', klonite se tjelesnih požuda, jer one vojuju protiv duše!" (1. Petrova 2,11)

Naš izbor nije jednokratn i nije istinita tvrdnja da je čovjek "jednom spašen, zauvijek spašen". Poslušnost Bogu odabiremo svaki dan, i to više puta dnevno. Narodni običaji, tradicija, izokrenute društvene vrijednosti, medijski utjecaj i štošta drugo snažno utječu na nas. Pozivaju nas da ne budemo poslušni Bogu i da živimo po svojim nagonima.

Bog će nas spasiti samo ako se prepustimo Njegovu vodstvu, kao što se malo dijete prepušta vodstvu svojega oca, da bismo uz Njegovu pomoć promijenili način svojega življenja. Spasenje ne možemo zaraditi, moramo ga željeti, a želimo ga onda kad nam odgovara život bez ikakva grijeha. "Da, milošću ste spašeni — po vjeri. To ne dolazi od vas; to je dar Božji!" (Efežanima 2,8.9) Ako želimo spasenje, sami ne možemo ništa učiniti bez pomoći Božje milosti. Moramo se

prepustiti Božjem vodstvu da nas odnese na obalu vječnoga života. To je kao vožnja čamcem na nemirnom moru: moramo veslati s dva vesla, veslom vjere i veslom djela. Ako veslamo samo jednim veslom, čamac će se vrtjeti u uskom krugu. Zato moramo veslati obama veslima.

No ako i veslamo, zbog valova života ne vidimo obalu pa opet možemo veslati ukруг, ali u većim krugovima. Dakle, treba nam netko na krmi, netko tko vidi obalu i drži najbolji pravac do nje: to je Isus Krist kojemu se molimo da bude na svim našim putovima. Kad veslamo vjerom i djelima te s Isusom kao kormilarom, popravljamo svoju grešnu narav. To moramo iskustveno osjetiti kroz poboljšanje svoje naravi. Ako želimo dobro, izaberimo Isusa. Za takav dragovoljni izbor u ovome životu Isus, naš Bog, nagradit će nas u svojoj ljubavi životom u vječnosti.

Naš izbor odlučuje kamo ćemo: “Tko ljubi svoj život, izgubit će ga; tko mrzi svoj život na ovome svijetu, sačuvat će ga za ži-

vot vječni.” (Ivan 12,25) Usmjeriti se na Isusa, u Njegovoj ljubavi ustrajati do kraja, to je najveća odluka. Da je sve drugo beznačajno, svjedoči nam apostol Pavao: “Ali sve to što mi je bilo vrijedno, izgubilo je u mojoj cijeni svoju vrijednost za me zbog Krista. Štoviše, sve sada gubi u mojoj cijeni svoju vrijednost zbog najveće vrijednosti: spoznaje Krista Isusa, moga Gospodina. Radi njega sam sve žrtvovao, i sve smatram blatom, da Krista dobijem...” (Filipljanima 3,7.8) Sve je nestalno i prolazno osim u Bogu s kojim hodimo do kraja, a onda slijedi bljesak slave života u vječnosti.

Ovisno o našem izboru, Bog će nam i suditi: “I opazih mrtvace, male i velike, gdje stoje pred prijestoljem. I otvoriše se knjige. I druga knjiga, knjiga života, bî otvorena. Tada su mrtvaci suđeni prema onom što je napisano u knjigama, po svojim djelima. ... I tko se god ne nađe upisan u knjizi života, bî bačen u ognjeno jezero.” (Otkrivenje 20,12-15)

Moramo izabrati hoćemo li biti u knjizi života ili ćemo završiti u ognjenom jezeru u

kojemu nema života. Nije li strašno izabrati knjigu vječne smrti samo da bismo sada imali potpunu slobodu činiti što nam je volja i kako nas grijeh mami?

Isus nam to zorno predočava jednostavnom pričom o sjetvi: “Sijač dobrog sjemena jest Sin Čovječji. Njiva je svijet. Dobro sjeme sinovi su Kraljevstva. Ljulj su djeca Zloga. Neprijatelj koji ga posija jest đavao. Žetva je svršetak svijeta, a žeteoci su anđeli. Kao što se ljulj skuplja i baca u oganj, tako će biti i na svršetku svijeta. Sin će Čovječji izaslati svoje anđele da pakupe iz njegova kraljevstva sve zavodnike i zlikovce te da ih bace u ognjenu peć, gdje će biti plač i škrgut zubâ. Tada će pravednici zasjati poput sunca u kraljevstvu Oca svojega. Tko ima uši, neka čuje!” (Matej 13,37-43)

Bog nas želi, Sotona nas želi — ali mi odlučujemo kome ćemo se prikloniti.

Isusova dvostruka smrt — temelj spasenja

Isus Krist je i Stvoritelj i Otkupitelj svijeta, očitovani Bog, Bog koji je vidljiv: “On je savršena slika Boga nevidljivoga, prvorođenac svakoga stvorenja, jer je u njemu sve stvoreno — sve na nebu i na zemlji; vidljivo i nevidljivo... sve je stvoreno po njemu i za njega. On je prije svega, i sve se u njemu drži u redu.” (Kološanima 1,15-17)

Krist ima sve attribute Boga, a taj Bog je dragovoljno i na čudesan način sišao na Zemlju. Nastanio se među nama ljudima da bi nam zorno pokazao kako se živi bez grijeha i na kraju svoje službe dopustio da Ga uhvate i razapnu na križu da bi umjesto nas na sebe preuzeo sve grijeha svijeta i Svemira: “... jer Bog odluči u njemu nastaniti svu Puninu, i po njemu pomiriti za nj sve što je na zemlji ili na nebu, uspostavljajući mir krvlju njegova križa.” (Kološanima 1,19.20) Njegovo utjelovljenje, bezgrešni život, krv, smrt na križu i uskrsnuće radosna su vijest

po kojoj se možemo spasiti i vječno živjeti. Isus je uskrsnuo da bi nam pokazao kako će i nas podići iz smrti.

Isus je najsuperiornije biće koje je ikada živjelo na Zemlji. Što je tu fascinantno? To što je On, Bog, Isus Krist, tako htio, dragovoljno se odlučio na najgore muke, veće nego što ih je itko u povijesti doživio, da bismo mi imali pravo na život. Fascinantno je to što je On, Bog koji je stvorio cijeli Sve-mir, dopustio mračnim silama da Ga ponize, satru i usmrte. Dopustio je to samo zato da preuzme na sebe sve naše grijeha kako bismo mi na kraju povijesti vječno živjeli i gledali Njegovo lice svijetlo kao oganj. Bog je izabrao najbolju moguću metodologiju spa-senja kojom će privući sljedbenike: preko pat-nje, prolivene krvi, odvojenosti od Boga Oca, smrti i uskrsnuća. To je dragovoljno učinio za nas iz prevelike ljubavi prema ljudskom rodu i time za nas platio otkupninu od robo-vlasničkog sustava grijeha i Sotone, od pro-kletstva zakona uzroka i posljedica: “Krist nas je otkupio od prokletstva Zakona postav-

ši umjesto nas proklet...” (Galaćanima 3,13) Isus je došao kada je bilo najpotrebnije: “Ali kada dođe punina vremena, posla Bog svoga Sina, rođena od žene, rođena pod Zakonom, da otkupi podložnike Zakona, da primimo posinjenje.” (Galaćanima 4,4.5) Bog je tako zadovoljio svoje moralne zahtjeve, jer da to nije učinio zbog svojega božanskog načela prema grijehu, morao bi nas davno uništiti kao što je uništio grješne gradove Sodomu i Gomoru. Time nas je i zadužio, odnosno otkupio, tako da Mu tom žrtvom pripadamo, ali samo ako to hoćemo.

Spasenje je došlo kad je Isus umro na križu. Zato se dragovoljno predao mučiteljima da Ga uhvate, da kao žrtveno janje za nas prolije krv i tim činom nam oprosti grijehe: “Za naše grijehe probodoše njega, za opacine naše njega satriješe. Na njega pade kazna — radi našeg mira, njegove nas rane iscijeliše.” (Izaija 53,5)

Bog je tako porazio grijeh, a nas privukao k sebi da budemo Njegovi: “... u kome imamo otkupljenje njegovom krvlju, opro-

štenje grijeha, prema bogatstvu njegove milosti.” (Efežanima 1,7)

Patnja je bila tjelesna, ali iznad svega i duhovna. Isus je na križu uzviknuo: “Bože moj, Bože moj! Zašto si me ostavio? ... A Isus opet povika jakim glasom i — ispusti dušu.” (Matej 27,46-50) Umro je na križu dvostrukom smrću, u najvećim mogućim mukama. Isus je iskusio dvostruku smrt u kratkom vremenu: razdvajanje od Oca — duhovnu smrt, i umiranje na križu — tjelesnu smrt. Nakon tri dana provedena u grobu Isus je ponovno oživio u duhu: “... ubijen u tijelu, ali oživje duhom”. (1. Petrova 3,18) Bio je prvi koji je doživio tu veličanstvenu preobrazbu duha i tijela i obećao je da će to isto učiniti svima koji Ga u cijelosti štiju.

Zbog siline grijeha Bog je u svojoj ljutnji na ljudski rod izlio svu svoju srdžbu i osudu grijeha na Božje Janje, Isusa, umjesto na nas. Okrenuo je oči od Njega — prekinuvši tako duhovnu vezu sa svojim Sinom — od Njega kojega je neizmjerljivo volio, kroz kojega je i sve u svemiru stvorio. Isusu, Bo-

žjem Sinu, bilo je neizmjereno teško zbog odvojenosti od središta svega, od Oca s kojim je uvijek bio u savršenoj vezi.

Preuzeo je na sebe grijehe svih ljudi svih naraštaja te je bio ponižen i ostavljen kao najveći zločinac u povijesti, kao zločinac nad zločincima, kao grješnik nad grešnicima, kao najveći krvnik nad krvnicima, kao najgori nad najgorima. Da Bog nije nad sobom ostvario kaznu za nagomilani grijeh, umjesto da kazni ljude i uništi ih za sva vremena, danas ne bismo živjeli. Tek ako prihvatimo Njegovu žrtvu i krv koju je prolio za nas i kojom nas je otkupio, imamo mogućnost biti spašeni i vječno živjeti: “Spasenja nema ni po jednom drugom, jer je pod nebom to jedino ime dano ljudima po kojem nam se treba spasiti.” (Djela 4,12)

Božji zakon

Što trebamo činiti da bismo bili spašeni od ovoga smrtnog tijela i živjeli u vječnosti? Osnova duhovnosti je poslušnost Bogu. Bog

je ljudima dao deset temeljnih zapovijedi, a zatim i mnogobrojne savjete i načela ispravnog i dobrog života. U Psalmu 40,9 piše: “Milje mi je, Bože moj, vršit volju tvoju, Zakon tvoj duboko u srcu ja nosim.” Kroz zapovijedi i načela Bog zapravo izražava svoj karakter i volju da živimo u skladu s njom. Bog je idealan, beskonačno inteligentan i mudar te zna što je za nas najbolje i kako možemo dosegnuti najveću sreću i zadovoljstvo.

Nepoštivanje Deset Božjih zapovijedi temeljni je uzrok činjenja grijeha, a posljedica je pomanjkanje sreće u životu. Nažalost, prosječan čovjek nikada ne čita Bibliju pa ne zna zapovijedi. Zato ga je lako nagovoriti na grijeh. Ako ne znamo zakon, ne možemo pobijediti grijeh. Danas nije popularno isticati Deset Božjih zapovijedi jer ljudi žele živjeti po svojim naumima. Samo manjina poznaje svih Deset Božjih zapovijedi u cijelosti, prema biblijskom izvorniku, i s radošću ih primjenjuje u životu: “Draži mi je zakon usta tvojih no tisuće zlatnika i srebrnika.” (Psalam 119,72)

Liječnici nam suvremenom medicinom mogu produžiti život i desetak godina. Ali i to prođe, i opet ništa, sve se završava. Bog nam nudi neusporedivo više godina, nudi nam život koji nema kraja, beskonačan život: “Ako hoćeš ući u život, vrši zapovijedi!” (Matej 19,17)

Mudri Salomon daje vrlo jednostavan savjet: “Boj se Boga, izvršuj njegove zapovijedi, jer — to je sav čovjek.” (Propovjednik 12,13)

Biblija nam daje najbolje rješenje protiv grijeha, a život bez grijeha zapravo je sretan život, što nam Bog i želi. Najbolje je prakticirati biblijski život u cijelosti, poštivati sve zapovijedi kako su izvorno napisane u Knjizi Izlaska 20,3-17:

Prva zapovijed izričito traži štovanje samo biblijskog Boga, Jahve:

“Nemoj imati drugih bogova uz mene.”

Druga zapovijed odbacuje sve slike i kipeve koje ljudi izrađuju:

“Ne pravi sebi lika ni obličja bilo čega što je gore na nebu, ili dolje na zemlji, ili u

vodama pod zemljom. Ne klanjaj im se niti im služi. Jer ja, Jahve, Bog tvoj, Bog sam ljubomoran. Kažnjavam grijeh otaca — onih koji me mrze — na djeci do trećeg i četvrtog koljena, a iskazujem milosrđe tisućama koji me ljube i vrše moje zapovijedi.”

Treća zapovijed kaže da se ne treba zaklinjati Bogom, kleti Ga i olako rabiti Njegovu sveto ime:

“Ne uzimaj uzalud imena Jahve, Boga svoga, jer Jahve ne oprašta onome koji uzalud izgovara ime njegovo.”

Četvrta zapovijed govori o Božjem danu odmora, rođendanu Zemlje, kad ne treba ništa raditi već slaviti Boga:

“Sjeti se da svetkuješ dan subotni. Šest dana radi i obavljaj sav svoj posao. A sedmoga je dana subota, počinak posvećen Jahvi, Bogu tvojemu. Tada nikakva posla nemoj raditi: ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni živina tvoja, niti došljak koji se nađe unutar tvojih vrata. Ta i Jahve je šest dana stvarao nebo, zemlju i more i sve što je u njima, a sedmoga je dana poči-

nuo. Stoga je Jahve blagoslovio i posvetio dan subotni.”

Peta zapovijed traži da poštujemo roditelje i budemo im milostivi:

“Poštuj oca svoga i majku svoju, da imadneš dug život na zemlji koju ti dâ Jahve, Bog tvoj.”

Šesta zapovijed brani ubijanje; ne smijemo ubiti niti zametak niti odraslog čovjeka:

“Ne ubij!”

Sedma zapovijed govori o štetnosti spolne slobode; muškarci trebaju ljubiti samo jednu ženu, a žene samo jednoga muškarca:

“Ne učini preljuba!”

Osma zapovijed nam nalaže skromno i pošteno življenje:

“Ne ukradi!”

Deveta zapovijed traži da govorimo samo istinu:

“Ne svjedoči lažno na bližnjega svoga!”

Deseta zapovijed traži da budemo zadovoljni onime što imamo:

“Ne poželi kuće bližnjega svoga! Ne poželi žene bližnjega svoga; ni sluge njegova,

ni sluškinje njegove, ni vola njegova, ni margarca njegova, niti išta što je bližnjega tvoga!”

Držanjem svih deset zapovijedi spašavamo se od vlastitih težnji da imamo druge bogove, da lažemo, krademo i činimo mnoge druge grijeha. Sve zapovijedi treba čuvati u cijelosti, ne skraćivati ih, ne prepričavati ni izokretati. Bog je uvijek imao svoje štovatelje, svoj vjerni narod koji vrši Božje zapovijedi i čuva Isusovo svjedočanstvo. (Otkrivenje 12,17)

Najispravniji vjernici su oni koji u cijelosti ispunjavaju biblijske zapovijedi, jer Isus je napomenuo da će Biblija uvijek ostati nepromijenjena: “Lakše je da prođu nebo i zemlja nego da propadne jedna koverčica iz Zakona.” (Luka 16,17) To je rekao znajući da će se tijekom povijesti u raznim crkvenim knjigama i internim crkvenim pravilima izokrenuti, promijeniti i razvodniti druga i četvrta zapovijed, koje se odnose na kipove, ikone, razne zagovornike i promjenu sedmog dana odmora. Crkve su preoblikovale i

prepričale zapovijedi te smanjile broj riječi za dvije trećine, čime su zapovijedi izgubile na težini i značaju. Zapovijedi se ne smiju skraćivati jer time gube pravi smisao i vjerodostojnost.

Otklon od biblijskih zapovijedi datira već od prvih stoljeća nakon Krista: “Znam da će poslije moga odlaska provaliti među vas okrutni vuci koji neće štedjeti stada; i između vas samih dići će se neki koji će naučavati opaku nauku da odvuku učenike za sobom.” (Djela 20,29.30) Zbog toga je i Isus Krist božanskom silom osigurao nepromjenjivost Biblije i svega onoga što će pisati u svim budućim prijevodima Biblije u svim zemljama i svim naraštajima. Sve su Biblije ispravne i, znanstveno gledano, istinitost svega što čujemo u bilo kojoj Crkvi ili pročitamo u raznim crkvenim i ostalim knjigama možemo provjeriti proučavanjem Biblije i samo Biblije.

Sve što nije u skladu s Božjom Biblijom trebamo odbaciti i ostati vjerni samo Stvoritelju Neba i Zemlje i svemu onome što je

zapisano u Evandjeljima našega Gospodina, Otkupitelja i Spasitelja Isusa Krista, koji nije došao promijeniti zakone, već ih izvršiti i umjesto nas umrijeti da bismo mi živjeli. Neke Crkve i sljedbe ukinule su deset izvornih biblijskih zapovijedi te su koncipirale takozvani moralni kodeks koji se sastoji samo od pojedinih Božjih zapovijedi te su tako zapravo uvele lažni kršćanski nauk. Ljudi krše Božje zapovijedi zbog neznanja i tradicije: “Vi ostavljate zapovijed Božju, a držite predaju ljudsku.” (Marko 7,8) Prava Isusova Crkva je samo ona koja poučava i poštuje svih deset Božjih zapovijedi u cijelosti, sukladno izvorniku.

Isus nam je sve te zapovijedi sažeo u dvije načelno najveće zapovijedi: “‘Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom pameti svojom!’ To je najveća i prva zapovijed. Druga je to jednaka: ‘Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!’ O tim dvjema zapovijedima ovisi sav Zakon i Proroci.” (Matej 22,37-40) Nama ljudima nemoguće je izvršiti te dvije zapovijedi

vlastitim htijenjem, bez pomoći Boga, Zakonodavca i čuvatelja nepromjenjivosti Biblije.

Zakon nije dovoljan

Bez vjere se ne može udovoljiti Gospodinu. Djela bez vjere ne znače ništa, a ništa ne znači niti vjera bez djela. “Svi, naime, koji se pouzdavaju samo u vršenje Zakona nalaze se pod prokletstvom, jer stoji pisano: ‘Proklet svaki onaj koji ne poštuje Zakon vršeći sve što je u njemu napisano.’ A da se Zakonom nitko ne opravdava pred Bogom, posve je očito, jer ‘pravednik će živjeti od vjere’. A Zakon ne polazi od vjere, nego kaže: ‘Tko vrši ove zapovijedi, živjet će po njima.’” (Galaćanima 3,10-12) To znači da već ovdje moramo pripremiti svoj karakter za život u Božjem kraljevstvu. Da bismo popravili svoj karakter, moramo proučavati Evanđelja i tako upoznati karakter Isusa Krista.

Vjera mora biti prisutna i u razumu i u srcu: “Vjera je jamstvo za ono čemu se na-

damo, dokaz za one stvarnosti kojih ne vidimo. ... A bez vjere nemoguće mu je ugoditi, jer onaj koji želi pristupiti Bogu mora vjerovati da postoji Bog i da nagrađuje one koji ga traže.” (Hebrejima 11,1-6)

Vjera je odnos između čovjeka i Boga te između čovjeka i čovjeka. Vjernici ne mogu biti slični nevjernicima. Isus je na mnogim mjestima u Bibliji jasno napomenuo što nam je još prijeko potrebno. Od nas traži da gajimo osjećaj ljubavi prema Bogu i ljudima, da im pomažemo. Vjera ne znači ništa ako nesebično i koliko god možemo ne pomažemo ljudima, pritom ne želeći i ne tražeći da nam ljudi za to zahvale i vrate nam istom mjerom.

Isusov govor na Gori blaženstava čini srž Evanđelja i putokaz je na putu kojim se trebamo kretati. Na putu blagoslova, u vjeri i djelima trebamo biti aktivni i rascvjetati se kao ruža. Ne smijemo biti uspavani pupoljak koji je zatvoren u sebe.

Da bismo postali duhovno bogati te da bismo bili sudionici pri spašavanju, prvi ko-

rak je upoznati karakter Spasitelja Isusa Krista: “A ovo je vječni život: spoznati tebe, jedino pravog Boga, i onoga koga si poslao, Isusa Krista.” (Ivan 17,3) Naš karakter će se popravljati proučavanjem Biblije i molitvom. Osobu Isusa Krista najbolje ćemo upoznati proučavanjem Evanđelja i Poslanica. Spontano nastojeći oponašati bezgrješni život Isusa Krista, osjećat ćemo ljubav prema Bogu i ljudima. Ljubav prema Bogu pokazujemo time što držimo Njegove zapovijedi i primjenjujemo biblijske savjete. Budemo li tako živjeli, imat ćemo manje problema i provodit ćemo dobar i sretan život u skromnosti.

I prema ljudima trebamo izražavati dobre nakane i ljubav, čime ćemo se razlikovati od drugih. Ljudi nas trebaju doživljavati kao svojega brata koji je spreman pomoći. Ako ih se ne prihvati, ako ne osjete ljubav, ljudi bježe iz Crkve, jer svi želimo osjetiti i dati ljubav.

Ljudi žele da ih se lijepo gleda i prizna je bez obzira na njihov društveni status i vrlo im je važno da ih se uvažava. Upravo to Isus

i traži od nas: “Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!” (Matej 22,39)

Nemojmo činiti drugima ono što ne želimo da oni nama čine. Treba izbjegavati kritiziranje, vrijeđanje, osuđivanje i ogovaranje pa će nam Bog dati duševni mir. Moramo se truditi da ne razočaramo ni Boga ni ljude: “Ne žalostite Duha Svetoga Božjega, kojim ste zapečaćeni za dan otkupljenja! Neka se ukloni od vas svaka vrsta gorčine, gnjeva, srdžbe, vike i psovke, sa svakom vrstom zloće! Mjesto toga budite jedan prema drugom prijazni, puni milosrđa! Opraštajte jedan drugome, kao što je i Bog vama oprostio u Kristu!” (Efežanima 4,30-32)

Trebamo oponašati Isusov karakter, nikome ne poželjeti nikakvo zlo, nemati predrasude prema drugim ljudima, nikoga ne osuđivati i sve ljude uvažavati. “Ne dopusti da te svlada zlo, već zlo svladaj dobrom!” (Rimljanima 12,21)

Imati čisto srce imperativ je života, jer samo takvi dobivamo ulaznicu vječnoga života. Pravi smisao života jest usrećivati dru-

ge, udijeliti im radost, ljubav, mir, dobrotu, strpljivost i sva ostala duhovna dobra. Ne smijemo nikoga izravno kritizirati zbog nje-gove taštine. Ljudima treba govoriti o nečemu što piše u Bibliji za njihovu pouku te tako dopustiti Bogu da djeluje na njihovo srce.

“Ljubljeni, ako je Bog nas tako ljubio, i mi moramo ljubiti jedan drugoga.” (1. Iva-nova 4,11) Ako to među nama ne funkcio-nira, znači da nemamo prisnu zajednicu s Bo-gom. Ljubav je ishodište svega, ljubav ak-tivira vjeru, a vjera u nama oslobađa Božju snagu da činimo djela milosrđa.

Pravi se vjernici ne prepoznaju po zna-nju, već se najviše prepoznaju po ljubavi ko-ju pokazuju i šire prema drugima. Jedino ta-ko mogu i druge ljude privući Bogu. Bližnji-ma ne treba samo pričati o ljubavi, već im valja udijeliti neko djelo milosrđa, pomoći im duhovno i materijalno tako da osjete lju-bav, a tek im nakon toga propovijedati o Kra-ljevstvu nebeskom.

Vjerovati znači ne zaboraviti bolesne, si-romašne i tužne te im praktično iskazati dje-

la milosrđa. Osim vjere i općega duhovnog stanja Bog traži od nas djela žrtvovanja za bližnje, čime ćemo skupljati blago na Nebu: “Jer bijah gladan, i dadoste mi jesti; bijah žedan i napojiste me; bijah putnik, i primiste me; bijah gô, i obukoste me; bijah bolestan, i pohodiste me; bijah u tamnici, i dođoste k meni.” (Matej 25,35-40) Svoju savjest možemo razvijati proučavanjem Biblije da bismo doznali što je dobro, a što zlo i tako se popravljati. Bližnjima treba darivati i svoje vrijeme, a ne samo juriti po cijeli dan i skupljati ovozemaljsko blago koje će jednoga dana ionako propasti i nestati.

Ako bismo gledali ono što je loše u njihovom karakteru, ljude bismo osuđivali i ne bismo se s njima družili. Biblija tvrdi da to nije dobro, jer ni mi nismo dovoljno dobri, bez obzira na to što mislimo o sebi, te nas savjetuje: “Podnosite jedan drugoga i dobrotivo oprašajte međusobno ako tko protiv koga ima nešto što je za ukor. Kao što je Gospodin vama dobrotivo oprostio, tako činite i vi!” (Kološanima 3,13) To znači, među

ostalim, da ljudima trebamo opraštati, da ih ne smijemo osuđivati i odbacivati, jer ni Bog nije nas odbacio i želi da se svi spasimo.

Da bi nas Isus spasio, moramo ostvariti osobni odnos s Njim. Moramo se promijeniti, i to ne malo, nego korjenito: “Usmrтите, dakle, ono što je u vašem tijelu zemaljsko: bludnost, nečistoću, požudu, zle želje i lakomstvo — to je idolopoklonstvo — zbog kojih dolazi srdžba Božja. Tako ste i vi nekoć živjeli kad ste provodili život u tim neurednostima. Ali i sada odbacite od sebe sve ovo: srdžbu, naglost, zloću; izbacite iz usta svojih psovku i sramotne riječi! Ne lažite jedan drugome, jer ste svukli staroga čovjeka s njegovim djelima, a obukli novoga koji se uvijek obnavlja za stanje prave spoznaje prema slici svoga Stvoritelja.” (Kološanima 3,5-10)

Da bismo to postigli, najvažnije je svakodnevno proučavati Bibliju, posebice Evanđelja, jer se u Bibliji nalazi znanje o vječnom životu i u njoj možemo naći odgovore na sva životna pitanja. Kada prihvatimo Isu-

sa za Spasitelja, zapravo se krštavamo kao odrasla osoba, i samo to je pravo krštenje: “Tko bude vjerovao i pokrstio se, spasit će se; tko ne bude vjerovao, osudit će se.” (Marko 16,16) Krštenje odrasle osobe korisno je napraviti i u crkvi zbog svjedočenja drugim ljudima. I Krist se javno krstio kao odrasla osoba na rijeci Jordanu.

Sve što pročitamo u pojedinoj biblijskoj knjizi, možemo potvrditi u nekom drugom dijelu Biblije, onako kako je to Isus činio: “I poče od Mojsija te, slijedeći sve proroke, protumači im što se na njega odnosilo u svim Pismima.” (Luka 24,27) Time je Isus dokazao da su sva biblijska Pisma nadahnutu Bogom i vrlo korisna u pripremi za spasenje: “Svako je Pismo od Boga nadahnuo i korisno za pouku, za karanje, za popravljavanje i odgajanje u pravednosti...” (2. Timoteju 3,16)

Moramo biti oprezni, kao što je ptica oprezna zbog stalne opasnosti. Grijeh nam je stalno na vratima jer demoni su sveprisutni i vrebaju da nas navedu na nešto što Bog ne odobrava: “Budite trijezni i bdijte: vaš pro-

tivnik, đavao, obilazi kao ričući lav, tražeći koga da proždere! Oduprite mu se čvrsti u vjeri, znajući da vaša braća po svijetu podnose iste patnje!” (1. Petrova 5,8.9) Čim uočimo opasnost od počinjenja grijeha, u molitvi pozovimo Boga kako bi nam pomogao da ostanemo čisti pred Njim. To treba postati duhovna praksa svakoga dana i u svim situacijama, jer se protiv grijeha ne možemo boriti sami.

Bog zahtijeva od nas čak i to da volimo neprijatelje: “Ljubite svoje neprijatelje i molite za one koji vas progone...” (Matej 5,44) Mržnja je najčešće usmjerena na pripadnike drugih nacija i rasa i jedan je od najvećih samogenocida pojedinih nacija, pa i čovječanstva. To je najnegativnija psihička energija: isključuje biblijsku, a vodi u sotonsku duhovnost. Nekim oblikom mržnje zaražen je velik dio čovječanstva, čak i oni koji odlaze u crkvu. Tko ima mržnju u svojem srcu, ne može ući u Kraljevstvo nebesko.

Čini nam se kako možda ne bi bilo problema da Bog od nas traži da ne mrzimo; ali

da sve ljude moramo voljeti — e, to je vrlo teško. Sve da i hoćemo, u većini slučajeva to ne možemo. Ali sve nam je moguće ako molimo Boga da u naša srca umjesto mržnje i nesnošljivosti ubrizga ljubav i rastereti nas te pogubne razorne sile.

Najučinkovitija molitva je kada molimo Boga da onome tko nas tlači podari mir i ljubav. Uz molitvu Bogu da nam podari čisto srce i ljubav u njemu, možemo voljeti koga god pogledamo: prosjaka, kolegu koji nam nije dobronamjieran, zločestog susjeda, agresora i pripadnika druge vjere i rase. Sve to možemo u Isusu Kristu!

Isus je rekao: “Zaista, kažem vam, ako ponovo ne postanete kao mala djeca, sigurno nećete ući u kraljevstvo nebesko. Dakle: najveći je u kraljevstvu nebeskom onaj koji se ponizi kao ovo malo dijete.” (Matej 18,3-4) Mala djeca imaju čisto srce, ne mrze, ljubazna su, ne osvećuju se, brzo opraštaju, ponizna su, žele učiti i traže da ih se vodi za ruku. Isus očito misli na djecu u dobi od oko dvije do četiri godine, još neiskvarenu me-

dijskim utjecajima, kada u svemu slušaju roditelje. Oponašajmo i mi Isusa u evanđeoskom duhu i dopustimo Mu da nas svojom duhovnom rukom vodi kroz ovaj život spašavanja, da nas vodi kroz kaljužu grijeha i ispraznosti, sve do bljeska vječnoga života.

Čudni su Božji putovi, ali ispravni. Stoga hodimo i mi njima da ugodimo Bogu. Budimo poduzetni vjernici, ostvarimo praktične rezultate, pomažimo, propovijedajmo. Budi-mo spremni raditi za Boga i Bog će nam slati one kojima trebamo reći Radosnu vijest o vječnom životu koji nema svršetka. Najdivnije se spašavamo kada se trudimo spasiti druge ljude.

Svatko tko zna biblijsku istinu ružin je pupoljak, ali se taj pupoljak mora rascvjetati i mirisati. Dakle, druge ljude moramo upoznavati s Radosnom vijesti o spasenju iz ove doline suza i smrti. Kada drugima propovijedamo o Isusovoj muci i žrtvi zbog svih ljudi, pod vodstvom smo Svetog Duha. To je pročišćavajuća snaga za naše duhovno stanje. Kad se prepustimo Njegovu vodstvu, Bog

nam preko Svetoga Duha daje spoznaju o sebi. Propovijedamo li spoznaju o Bogu, postoji mogućnost da će nam se ljudi rugati. To je sasvim normalno, jer su se rugali i Isusu koji je izgovarao potpunu Božju istinu; čak su Ga razapeli na križu.

Ne treba procjenjivati jesu li ljudi karakterno loši ili dobri, treba li im propovijedati ili ne, već im svakako valja propovijedati! Ako zaključimo da je netko negativan i da mu ne treba ništa reći o spasenju, time ga zapravo osuđujemo, a Isus nam je nagovijestio da je suđenje Njegov posao, ne naš. Ljudima moramo govoriti da je Isus za nas umro dvostrukom smrću na križu, u najvećim mukama, umjesto nas, da bismo mi stekli spasenje i vječni život.

Ne treba izbjegavati odlazak u crkvu, jer u tome duhovnom okruženju slušamo i razmišljamo o biblijskoj stvarnosti. U crkvu idemo zbog Boga, a ne zbog ljudi. Vrijeme provedeno u crkvi posvećeno je Bogu i spoznaji Boga, a to će Bog svakako blagosloviti: "Rastite u milosti i pravoj spoznaji našega Go-

spodina, Spasitelja Isusa Krista!” (2. Petrova 3,18) Sve vrijeme koje provedemo u crkvi Isus obilno nagrađuje prebivanjem u našim srcima i nadahnućem za djela ugodna Bogu.

Vrlo je važna i zdravstvena reforma. U tijelo ne smijemo unositi ništa štetno. Bog želi čistog cijeloga čovjeka — njegovo tijelo, um i duh: “A sam Bog, izvor mira, neka vas potpuno posveti! I neka se cijelo vaše biće — duh, duša i tijelo — sačuva besprijeckorno za dolazak Gospodina našega Isusa Krista!” (1. Solunjanima 5,23)

Nikada ne smijemo biti zadovoljni svojim duhovnim stanjem, nego ga valja preispitivati i za svaki uočeni duhovni problem moliti Boga da nas očisti od svega duhovnog smeća. “Čujmo svemu završnu riječ: ‘Boj se Boga, izvršavaj njegove zapovijedi, jer — to je sav čovjek.’ Jer sva će skrivena djela, bila dobra ili zla, Bog izvesti na sud.” (Propovjednik 12,13.14)

I nešto više: “Mi znamo da smo prešli iz smrti u život, jer ljubimo braću. Tko ne ljubi, ostaje u smrti.” (1. Ivanova 3,14) Bog je

ljubav. Budimo i mi ljubav prema svima, bez razlike i predrasuda, da možemo prijeći u život bez kraja, u vijeke vjekova.

Prebacimo sve probleme na Isusa!

Svakodnevno imamo problema i činimo grijeh. Strasti tijela mogu biti jače od vjere i razuma. Krhki smo, ne možemo se ponašati poput Isusa i ispunjavati ono što On traži od nas. Sami ne možemo, ali s Isusom svakako možemo. Božjem vodstvu najlakše se predajemo molitvom u svakoj situaciji i prilici. Ljudi nam nanose boli, grubi su, omalovažavaju nas, potkradaju nas, rugaju nam se i u nama pobuđuju grešne misli i postupke da i mi budemo zli.

Sve svoje probleme trebamo prebaciti na Isusa, neka ih On nosi. Ali kako? Lako je to reći, ali što trebamo učiniti, primjerice, da bismo na Isusa prebacili svoju bolest ili neku nepravdu koju smo doživjeli te opet bili zdravi i čiste psihe bez loših emocija?

Isus nas vrlo slikovito savjetuje: “Evo stojim na vratima i kucam. Ako tko čuje moj glas i otvori vrata, ući ću k njemu i večerati s njim, i on sa mnom.” (Otkrivenje 3,19.20) Uvijek nam je spreman pomoći i preko naše savjesti nam savjetuje kako nam valja postupati. Mi samo trebamo odlučiti da Ga pristajemo primiti u svoje srce i svoj um, a onda nam On šapće kako da nešto učinimo: “Približite se k Bogu, pa će se i on približiti k vama!” (Jakov 4,8)

Stvar treba pojednostavniti, nema tu nikakve filozofije i nedostižne mudrosti. Odgovor je jednostavan: molitvom, molitvom i molitvom. To znači: s puno molitve rješavamo sve probleme i prepuštamo se Božjemu vodstvu. Za molitvu ne moramo imati nikakav određeni prostor, dovoljno je u svim situacijama samo sklopiti oči i u mislima ili naglas zazvati ime Isusa Krista i zamoliti Ga za pomoć.

U molitvi ne trebamo samo govoriti Bogu o svojim problemima, jer On ih zna bolje od nas samih. Trebamo Ga jednostavno mo-

liti za pomoć na svim našim putovima i u svim postupcima. Svakodnevno smo u duhovno kritičnoj situaciji kada trebamo pravodobno, prije štetnog događaja, u mislima uskliknuti: “Isuse!” Ili: “Isuse, pomози mi i budi sa mnom!” Kada nas netko uvrijedi, hitro u mislima pozovimo Isusa da nam pomogne kako bismo ostali čisti, da nas negativne emocije ne svladaju i da ne reagiramo neprimjereno. U Bibliji jasno piše: “Ne brinite se tjeskobno ni za što, već u svemu iznesite svoje potrebe Bogu prošnjom i molitvom, sve u zahvalnosti! I mir će Božji, koji nadilazi svaki razum, čuvati srca vaša i misli vaše u Kristu Isusu.” (Filipljanima 4,6-7). Tako ćemo zajedno s Isusom “plivati” na valovima duhovnosti. Čim pomislimo na Isusa, drukčije reagiramo jer Mu time dopuštamo da nam popravi tjelesno i psihičko zdravlje. Molitvu trebamo voljno uvježbavati, sve dok nam druženje s Isusom ne postane uobičajeno u svim situacijama.

Samo Bog može dati snagu da budemo pravedni i da živimo bez grijeha. Kroz mo-

litvu izražavamo vlastitu vjeru i uzdanje u Boga. Bez Isusa teško možemo imati duhovnih rezultata. A kad molimo, trebamo vjerovati da smo to što tražimo od Boga već dobili: “Ali neka ište s vjerom, bez ikakva sumnjanja...” (Jakov 1,6)

Problem je u tome što u kritičnoj situaciji zaboravimo na Boga pa kroz nju prođemo sami i duhovno padnemo. Zato je najvažnije sjetiti se, ali odmah. U ovome svijetu stalno moramo biti oprezni: ako neoprezno vozimo automobil kroz gradsku gužvu, sudariti ćemo se s drugim sudionikom u promet.

Zato nam Isus poručuje: “Bdijte i molite da ne padnete u napast! Duh je spreman, ali je tijelo slabo.” (Matej 26,41)

Na svaki nagovještaj problema odmah pomislimo: “Isuse, budi sa mnom!” U Jakovljevoj poslanici 1,13-15 jasno piše u čemu je naš glavni problem: “... svakoga napastuje njegova vlastita požuda. Ona ga izvlači i mami. Zatim požuda, pošto začne, rađa grijeh, a grijeh, kad je gotov, rađa smrt.”

Čim uočimo neki grijeh u sebi, molimo Boga za oprost i pomoć: “Jer ti si, Gospode, dobar i rado praštaš, pun si ljubavi prema svima koji te zazivaju.” (Psalam 86,5) Bog se ne dâ kušati. Možda i ne odgovori odmah na našu molitvu, možda i pusti da duhovno padnemo, ali to nas ne treba obeshrabriti. Ne smijemo odustati od molitve, već trebamo i dalje moliti i Bog će nam sigurno izići u susret i duhovno nas iscijeliti. I duhovni pad protiv naše volje može biti pozitivan ako iz njega iziđemo ojačani i duhovno stabilniji. Zato u Bibliji i piše da uvijek treba moliti i nikada ne klonuti. (Luka 18,1)

Budući da smo inteligentna bića, u svakom problemu možemo naći i problem intelekta u vlastitoj glavi te voljno korigirati svoje ponašanje i postupke. Bog nije daljinski upravljač pa da odmah reagira na svaku našu molbu. On želi da i sami pazimo, a kada se osjetimo nemoćnima, da budemo uporni i iskreni u svojoj molitvi koja izlazi iz naših srca. Kada Mu priznamo svoje grijehe i slabosti, Bog nam oprašta i daje snagu i želju

da ih više ne činimo, a mi se postupno preobražavamo u novu osobu: “Dakle, ako je tko u Kristu, on je novi stvor; staro je nestalo, novo je, evo nastalo.” (2. Korinćanima 5,17) “Duh svoj udahnut ću u vas da hodite po mojim zakonima i da čuvate i vršite moje naredbe.” (Ezekiel 36,27)

Čitanje i razmišljanje o onome što piše u Bibliji također nas duhovno izgrađuje, usmjerava nas na put poslušnosti Božjim zakonima i čisti nas od nagomilanog stresa svake vrste. Isus želi prebivati u našem srcu, samo Mu to trebamo dopustiti: “Evo stojim na vratima i kucam. Ako tko čuje moj glas i otvori vrata, ući ću k njemu i večerati s njim, i on sa mnom.” (Otkrivenje 3,19.20) Čim pomislimo na Isusa, On nas oslobađa grešnih misli, negativnih emocija i grešnih postupaka.

Dok vozimo bicikl, stabilni smo. Čim ga zaustavimo, padamo s njega jer on ima samo dva kotača pa moramo sići s njega. Tako je i s duhovnošću. Dok proučavamo Bibliju, dok se molimo i mislimo na Isusa, du-

hovno smo stabilni. Čim zanemarimo duhovnu praksu, duhovno padamo, a grijeh nas čeka pred vratima. To možemo objasniti primjerom stolca. Da bi stolac bio stabilan, mora imati najmanje tri noge. Stolac s trima nogama je najstabilniji jer se prilagođava neravnom terenu. Stolac s dvjema nogama obvezno pada, a s četirima se ponekad klima. Zato i mi sjedimo na stolcu s trima nogama: vjera u Isusovu žrtvu jedna je noga; djela čistog života i pomaganje bližnjima su druga noga; uzdanje u Isusa kao svojega Vođu i Spasitelja treća je stabilizirajuća noga.

Ukratko, duhovna načela glase: vjerujem, činim i molim. To znači: vjera mora biti djelatna, a kroz nju se izlijeva Božja milost.

Najstrašnije zamke

Ljudi su sami sebi najveći neprijatelji, jer uvijek imaju neko opravdanje zašto ne čine ono što je najbolje za njih. Čudna bića su ljudi: umišljaju da su sami sebi dovoljni i da imaju ovaj život kako bi uživali i nešto

stvorili ne birajući sredstva. Posvuda vlada veliko neznanje, a ako i postoji neko znanje, nema volje za provođenje pozitivnih načela svemirske stvarnosti.

1. Sâm sebi božanstvo

Biblija jasno govori o tome da neće svi biti spašeni. Refren jedne pjesme glasi: “Što je život kada se mrijeti mora, zato pijmo dok ne svane zora...” To je krilatica po kojoj se ponašaju ljudi i čine sve da bi zadovoljili svoju taštinu i nezasiťno tijelo. Ako se noću veselimo i pijemo, sutradan ćemo biti pospani, boljet će nas glava te ćemo se kajati što smo to sebi dopustili. Mnogi tvrde da se samo jednom živi, da ovaj život treba iskoristiti za tjelesna uživanja i materijalne probitke, a poslije kako bude. Živjeti neovisno o Bogu, biti sâm sebi zakon i nikome ni za što ne odgovarati najveća je zamka od svih zamki.

Živjeti bez poštivanja Božjih zakona znači biti pobunjenik i otpadnik od Boga, živjeti u kaosu i anarhiji, biti duhovno mrtav. Mo-

ralne snage bez Boga toliko oslabe da grijeh više ne izgleda kao grijeh, već, naprotiv, kao vrlina. Zbog neposlušnosti Bogu kao Stvoritelju živimo u problemima, zbog toga oboljevamo od psihičkih i tjelesnih bolesti te na kraju umiremo i nestajemo za svu vječnost.

Ljudi uglavnom žele gospodariti svojom sudbinom, misle o sebi dobro i nespremni su priznati svoje karakterne i druge nedostatke. Žive u očaju i ne žele se pomiriti sa svojim Stvoriteljem i biti Mu poslušni. Tjelesne strasti zavladaju umom, a rezultat toga duhovnog mraka jest huljenje i ismijavanje Božjih zakona.

2. Nisam dovoljno dobar!

Neki će ljudi reći da nisu dobri, da su puni grijeha i ne zaslužuju biti spašeni. To je rekao i Petar kada se prvi put našao pred Isusom. Ganut Njegovom svetošću, poželio je da ga Isus ostavi na miru: “Udalji se od mene, Gospodine, jer sam grešnik!” (Luka 5,8)

Ali Bog svakom čovjeku upućuje spasonosni poziv: “Jer, dragocjen si u mojim očima, vrijedan si, i ja te ljubim.” (Izaija 43,4) Bog želi da se svi spasimo — naravno, ako to i sami želimo. Radimo na tome!

3. Ima vremena!

Velika prijevara je umišljena dogma da je Bog ljubav i da će nam zato na kraju svi-ma oprostiti unatoč tome što obilno uživamo u grijehu. Nema pogubnije prijevare od uvjerenosti da možemo živjeti po svojem, a da će nam Bog sve oprostiti i darovati vječni život. Ako svjesno činimo grijehe, odnosno ako se dugotrajno opiremo djelovanju Svetog Duha, učinit ćemo smrtonosni grijeh, jer će nas Duh Božji u jednom trenutku napustiti: “Zato će se, kažem vam, svaki grijeh i hula oprostiti ljudima, ali hula protiv Duha Svetoga neće se oprostiti nikada.” (Matej 12,31)

O tome najzornije govori biblijska usporedba o deset djevice: pet djevice je mislilo

da ima vremena, ali ih je zatekao Gospodinov dolazak. Nisu mogle biti spašene jer im je Bog zatvorio vrata spasenja. Stoga nas Isus upozorava da će mnogima koji zanemaruju držanje cjelokupih Deset zapovijedi zatvoriti vrata spasenja: “Dakle: bdijte, jer ne znate ni dana ni časa!” (Matej 25,13)

Teza da još ima vremena podla je prijevara zato što ljudima, posebice mladima, odgovara da što više izrabljuju svoja tijela i zadovoljavaju svoju psihu. Neki čak umišljaju da će se pokajati neposredno pred Isusov dolazak. Da je to loša odluka, vidimo u redcima: “Tada će me zvati, ali se ja neću odazvati; tražit će me, ali me neće naći. Jer su mrzili spoznaju i nisu izabrali Gospodnjeg straha...” (Izreke 1,28.29) Oni plove u čamcu bez ijednog vesla i bez kormilara, puštaju da ih valovi grijeha i običnosti nose amo-tamo, sve dok se čamac ne razbije o hridi zamke i životne zablude pa potonu u mračne dubine ništavila — jer Boga se ne može kušati. Ne može čovjek, koji je malen i neznan, kušati Boga koji je beskonačno

velik, već svakoga dana mora biti spreman reći: “Dođi, Gospodine Isuse!” (Otkrivenje 22,20)

4. Dosada

Osobe koje vole svijet uzbuđenja, grijeha, prestiža, strasti i slasti, ne žele, naravno, da im se takav život prekine, a život u Raju bio bi im bez svega toga dosadan. To je velika pogreška intelekta jer život kod Boga je neusporedivo sadržajnije i ljepši. No Bog poštuje svaki naš izbor, pa i onaj najprljaviji i grijehom začinjjen.

U svemiru postoje milijarde nastanjenih planeta, moći ćemo ih kroz cijelu vječnost posjećivati i uživati u njihovim ljepotama: “Ono što oko nije vidjelo, što uho nije čulo, na što ljudsko srce nije pomislilo: to je Bog pripremio onima koji ga ljube.” (1. Korinćanima 2,9)

5. Pohlepa

Svojim izokrenutim društvenim vrijednostima svijet nas navodi da kupujemo i kupujemo, da se što više bogatimo. Bog nas uči drukčije: “A kad imamo hranu i odijelo, tim budimo zadovoljni! A oni koji žele da postanu bogataši upadaju u napast, u zamku i u mnoge lude i pogubne želje što strovaljuju ljude u propast i uništenje, jer je pohlepa za novcem izvor svih zala.” (1. Timoteju 6,8-10)

Zbog novca, ugleda i karijere ljudi su spremni prekršiti gotovo sve Božje zapovijedi ne bi li se uzdignuli u svojim očima i u očima svijeta. A Bog traži od nas da skupljamo blago na Nebu svojim djelima milosrđa, jer nas samo takvo blago može odnijeti u Raj: “Ne sabirajte sebi blago na zemlji, gdje ga izgriza moljac i hrđa; gdje lopovi prokopavaju zidove i krađu ga! Nego sabirajte sebi blago na nebu, gdje ga ni moljac ni hrđa ne izgriza, gdje lopovi ne prokopavaju zidova i ne krađu! Jer gdje ti je blago, tu će ti biti i srce.” (Matej 6,19-21)

6. Vanjska pobožnost — farizejstvo

Mnogi vjernici se zadovolje formom te postanu opsjednuti opširnim propisima u svezi s načelima zdravog življenja, obveze dolaska u svoju crkvu i ponašanja u njoj i izvan nje. To čine iz vrijednosti nametnutih tradicijom, iz navike i zbog odgoja. Postanu oholi i umišljaju da su pred Bogom i ljudima jako dobri, preziru one koji se ne drže svega toga smatrajući ih prljavima, izbjegavaju se družiti s njima, a kamoli im propovijedati Radosnu vijest.

To je suprotno Kristovom nauku, jer On se svakodnevno družio sa svim ljudima, uključujući opsjednute, bolesne, kriminalce, lopove, bludnice, gubavce i sve druge. Zastrajuće je to što se mnogi ljudi prekrivaju plaštem pobožnosti, a zapravo zavaravaju druge i sebe da su dobri vjernici. Srca su im hladna i puna osude, poruge, čak i mržnje. Isus otvoreno osuđuje takve vjernike nazivajući ih farizejima i licemjerima i upozorava ih da zbog svojega tvrdog srca i umišlje-

nosti neće vidjeti Kraljevstvo nebesko: “Jao vama, književnici i farizeji, licemjeri jedni, koji ste slični okrećenim grobovima što se izvana pričinjaju lijepi, a unutra su puni mrtvačkih kostiju i svakog truleža! Tako se i vi izvana činite ljudima pravedni, a unutra ste puni licemjerja i nepravednosti.” (Matej 23,27.28)

Pogrešno je ikada pomisliti da smo dovoljno dobri, jer to je nemoguće u ovome svijetu. Mudro je biti nezadovoljan svojim duhovnim stanjem i od Boga svakodnevno tražiti da nas duhovno popravlja.

7. Površnost — Laodiceja

Istina nije nikada bila popularna, niti u Isusovo doba, niti danas. Svi će reći da obožavaju Isusa, ali Ga ne žele slušati, odnosno ne žele držati Božje zapovijedi i proučavati objavu koja je zapisana u Bibliji. Vjernici kršćani uglavnom provode vjersku tradiciju i običaje, a prava ih istina ne zanima. Ometa ih to što žive povodeći se za svojim željama.

To je nevjerojatna pojava: vjernici znaju što je grijeh, ali ga ipak čine; znaju istinu, ali je samo djelomice provode, duhovno posrnu i postanu ravnodušni. Bog nije zadovoljan takvim iskazivanjem vjere, takvi Mu vjernici najviše nisu po volji. On želi jasnu i vatrenu vjeru, želi cijelog čovjeka, a ne samo njegov konfuzni dio, želi vjerski “rascvjetanu i mirisnu ružu” koja je odlučna ne činiti nikakav grijeh. Boga trebamo štovati srcem, a ne samo usnama, jer On voli našu vatrenu vjeru i vatrena djela. Sve što je činio, Isus je činio u velikoj vjeri i gorljivosti: gorljivo se molio Ocu, gorljivo je opominjao farizeje, gorljivo je učio učenike i narod.

Isus želi da i mi budemo gorljivi, a ne mlitavi vjernici koje Biblija naziva Laodicejom: “Poznam tvoja djela: niti si studen niti vruć! ... Ali, jer si mlak — ni vruć ni studen — izbacit ću te iz svojih usta.” (Otkrivenje 3,15.16) Naš izbor da budemo dobri i pravedni mora biti temeljit i potpun. Djelomičan izbor — sjedenje na dvama stolcima — ne prolazi kod Boga. To je vrlo važno upo-

zorenje, jer mnogo je vjernika zapravo mlako, oni su djelomični vjernici koji će reći da su vjernici, a činit će mnogobrojne grijehe i imati nečisto srce. Zaključimo: spašava nas samo izbor da budemo potpuno vjerni Bogu, jer takva je Njegova volja.

8. Lažni nauci i lažni proroci

Cijeli svijet je zaveden i prevaren. Lažne teorije i pogrešne ideje uspijevaju zarobiti umove ljudi. Isus, Njegova pravda i žrtva na križu uklanjaju se iz iskustva mnogih te njihova vjera ostaje bez životodavne sile. Ljudi su postali duhovno slijepi. Hodaju prema provaliji vođeni lažnim naucima i samozvanim prorocima. Zbog nesigurnosti egzistencije u posljednjem razdoblju ljudske povijesti tržište lažnih proroka nikada nije bilo veće. Uglavnom se proriče s pomoću astrologije, a u njoj ne postoji nikakav Bog.

Isus je predvidio tu obmanu: “Čuvajte se lažnih proroka što vam dolaze u ovčjem runu, a unutra su grabežljivi vuci! Prepoznat

ćete ih po njihovim rodovima.” (Matej 7, 15.16)

Pravi prorok približava ljude Bogu, njegova vijest je kristocentrična, on slijepo ne slijedi tradiciju, već reformira Crkvu i ukazuje na izvornu biblijsku istinu. Poznaje se i po tome što vodi bezgrešan život i svima je primjer kako živjeti kršćanskim životom. Ispravan i zdrav je samo onaj nauk koji govori o Spasitelju Isusu Kristu i Njegovoj žrtvi na križu za nas. Ako govori isto što i Biblija, možemo reći da nam ta osoba donosi dobre rodove. Ti plodovi moraju biti izvorni i zdravi, a ne lakirani da bi nas zaveli.

Lažni prorok nikada neće govoriti da je Isus Bog koji je kao Bogočovjek umjesto nas dao život na križu te da je nakon toga uskrsnuo. Nikada neće govoriti i proricati o drugom dolasku Gospodina Isusa Krista kao Boga u velikoj slavi. Nikada neće reći da će se spasiti samo manji broj ljudi potpuno vjernih Bogu. Lažni proroci skraćuju i izvrću Božje zapovijedi, preferiraju samo neke biblijske istine te nameću druge idole osim Boga. La-

žni prorok govori o tome da nakon smrti duša dalje živi u drugoj stvarnosti, što Biblija energično pobija: “Živi barem znaju da će umrijeti, a mrtvi ne znaju ništa, niti imaju više nagrade, jer se zaboravlja i spomen na njih.” (Propovjednik 9,5)

Kada nam netko govori o duhovnim, odnosno o vjerskim pitanjima, to moramo provjeravati isključivo u Bibliji, a ne pitati drugog čovjeka, jer možda opet naiđemo na “lažnog proroka”. Ako Biblija ne govori to isto, možemo reći da nam ta osoba donosi lažne rodove. Trebamo se udaljiti od takvih i ne slušati ih. Deset Božjih zapovijedi i svjedočanstvo o Isusovom životu opisano u Novom zavjetu osnovna su dva mjerila za utvrđivanje istinitosti nauka. Stoga, proučavajmo Bibliju!

Nijedno ljudsko biće ne može znati budućnost, čak niti ono što će se dogoditi sutra. Jedino Bog zna svu budućnost. U Bibliji postoji oko 300 proročanstava o Isusu i sva su se ispunila. Da će se Isus roditi baš u Betlehemu, prorečeno je 500 godina prije tog do-

gađaja: “A ti, Betleheme Efrato, najmanji među kneževstvima Judinim, iz tebe će mi izaći onaj koji će vladati Izraelom; njegov je iskon od davnina, od vječnih vremena.” (Mihej 5,1) Još je fascinantnije Božje proročanstvo dano 600 godina prije Krista: “Zato, sam će vam Gospodin dati znak: Evo začet će djevica i roditi sina, i nadjenut će mu ime Emanuel!” (Izaija 7,14) Kada proučimo ta i druga Bogom nadahnuta proročanstva, ne možemo se oteti dojmu da je to sve čista istina — jer se već dogodila — i da ta spoznaja, to znanje, nadilazi vjeru. Zato je najbolje i najsigurnije da čitamo Bibliju i slušamo samo biblijske proroke, a ponajprije ono što nam Isus govori kroz četiri Evandjelja.

Znakovi svršetka povijesti

Znakove Isusova dolaska možemo podijeliti na pet područja: znakovi ekonomskih i društvenih zbivanja, izokrenutih društvenih vrijednosti, prirodnih poremećaja i katastrofa, ratova i stanja crkava i vjernika kršćana.

1. Ekonomska i politička kriza

Obilježja prve faze tjeskobe su epohalne promjene koje se očituju kroz velike reorganizacije financijske, političke i religijske moći te nastanak novih razina moći koje nadziru sve vlade svijeta i djeluju ograničavajuće na živote milijardi ljudi. Moćne korporacije postaju još moćnije, a vlast kroz nove zakone postaje sve stroža i nemilosrdnija prema gladnim i očajnim ljudima čiji je glavni problem nestašica vode, hrane i energenata. Izazvane velikim nemirima i anarhijom velikih masa ljudi, licemjerne vlade uvode stroge restrikcije i očituju svoju moć kroz nepoštedne i silom nametnute zakone i represije. Svaka zemlja uvodi svoju nacionalnu valutu i for-

sira samo svoje interese, posebice na planu domaće robe, pitke vode, hrane i energenata.

Zavladala je velika globalna ekonomska kriza i bit će sve veća. Njezin glavni uzrok je nezasitna pohlepa vlasnika institucija i tvornica koji se trude nagrabiti što više novca za svoje uživanje i uživanja budućih naraštaja svoje obitelji. Time je isisan novac iz monetarnih sustava, što je rezultiralo urušavanjem i blokadom daljnjeg poslovanja i likvidnosti. Mnogi ipak govore: i ova će kriza proći kao i sve dosadašnje krize, pa će opet biti blagostanje i napredak. U povijesti je zaista bilo ekonomskih kriza (Amerika, Njemačka i druge zemlje), ali ova sadašnja poprimila je globalne razmjere zavladaвши u svim zemljama svijeta, od Amerike preko Europe, Kine do Japana i šire. Svijet je toliko povezan i prožet ekonomskim interesima da se nacionalne ekonomije ruše po načelu domino efekta. Smanjena proizvodnja rezultirala je povećanjem nezaposlenosti i padom potrošnje.

Glavni uzroci tjeskobe su socijalna, nedemokratska i egzistencijalna kriza koja se

očituje u golemom broju nezaposlenih i nemogućnosti uzdržavanja obitelji, plaćanja režija i vraćanja kredita. Budući da neće moći zaraditi novac, ljudi će biti primorani otimati robu, posebice hranu za svoju obitelj. Oni koji su naučili živjeti u obilju, sada više ne znaju kako živjeti u oskudici i zbog toga su u velikom strahu. Biblija nas upozorava o najvećoj tjeskobi od postanka svijeta: "Bit će to vrijeme tjeskobe kakve ne bijaše otkako je ljudi pa do toga vremena." (Daniel 12,1) U valu štrajkova, ljudske destrukcije i anarhije strani radnici su životno ugroženi i prinuđeni pobjeći u svoje matične zemlje: "I tada, kao gazela preplašena, kao ovce koje nitko ne prikuplja, svatko će se vratit svom narodu, svatko će u zemlju svoju pobjeći." (Izaija 13,14) Svaka država uvodi protekcionizam u vlastitom gospodarstvu radi sprečavanja uvoza strane radne snage i robe te prodaje roba proizvedenih u domaćoj industriji s domaćim radnicima.

Milijuni ljudi gube posao i domove kupljene na kredit. Žive u kolektivnom stresu i

beznađu, jer nitko ne zna što učiniti da se situacija popravi. Zavladała je humanitarna kriza, veliki strah i depresija, malodušnost, osjećaj neslobode, nepovjerenja i nesigurnosti za život zbog političkih nemira i anarhije koju provodi golem broj nezaposlenih i krajnje ogorčenih ljudi. Ljudski život ne vrijedi mnogo, a društvene elite se štite strogim zakonima i represijom. Vlast nadziru kriminalne organizacije, a desničarske i ekstremne organizacije, stranke i crkvene strukture ugrožavaju ljudske i vjerske slobode proganjajući sve one koji nemaju nacionalni i vjerski "pedigre".

Državne institucije uspostavljaju sustav videonadzora i središnji elektronski registar svih poreznih brojeva građana te ih tako nadziru na svakom mjestu. Svi ćemo živjeti u svojevrsnom elektronskom koncentracijskom logoru, u kojemu će nam slobode biti ograničene zadiranjem u privatnost. Uz svaki porezni broj građana bit će pohranjeni svi bitni podaci o svakoj osobi: digitalni zapis otiska prsta, slika očne rožnice, portret, podaci o

tekućim i žiro-računima, vlasništvu, primanjima, nacionalnosti, vjeri, bračnom stanju, kažnjavanju, čak i genetski zapisi. Građani će dobiti nove osobne iskaznice u koje će biti ugrađeni biometrijski čipovi sa svim nabrojenim podacima koji će se moći pratiti satelitima. Takva osobna iskaznica zamijenit će sve druge isprave: poslovne kartice, zdravstvenu iskaznicu, vozačku dozvolu, izvod iz matične knjige rođenih i vjenčanih. Osobne iskaznice se mogu izgubiti pa će u drugoj fazi biti zamijenjene čipovima koji će se ugrađivati pod kožu, a napajat će se tjelesnom toplinom. Najprije će se ugrađivati kriminalcima, zatim vojnicima, policajcima, bolesnicima, a onda djeci i ostalim građanima zbog praćenja i nadzora. Tako će se satelitima pratiti i nadzirati svaki naš pokret, kao što se to već čini GPS uređajima.

Čitače koji skeniraju takve čipove imat će državne institucije i trgovački lanci, a poslije i represivna tijela. Sve će biti nadzirano i dirigirano iz središta moći, a svi oni koji nisu lojalni i u cijelosti poslušni državnim i

vjerskim vlastima, bit će sustavno ograničavani ili obilježeni u kompjutorima a te neće moći ostvariti svoje egzistencijalne potrebe. Svi koji su iz nekog razloga nepoćudni, neće moći kupovati: "... da nitko ne može ni kupiti ni prodati..." (Otkrivenje 13,17) Dio tih podataka bit će dostupan kriminalcima i hakerima, koji će moći zlorabljivati naše identitete u kriminalnim djelatnostima.

Dolazi vrijeme kad bogatstvo neće ništa vrijediti jer ga neće imati tko kupiti. Dionice će postati bezvrijedne, a izgubit će vrijednost čak i gotov novac u bankama: "Pazite sad, bogataši! Udarite u plač i jaukanje nad nevoljama koje će vas zadesiti! Vaše bogatstvo istrunu a vaše haljine izgrizoše moljci. Vaše zlato i srebro uhvati hrđa; njihova će hrđa biti svjedočanstvo protiv vas i kao oganj progutat će vaša tjelesa. Još ste u posljednje vrijeme skupljali blago! Evo više plaća žetelaca vaših njiva koju ste im uskratili, i vika tih žetelaca došla je u uši Gospodinu nad vojskama. Živjeli ste na zemlji raskošno i razvratno." (Jakov 5,1-5)

2. Izokrenute društvene vrijednosti

Ruše se moralni oblici ponašanja i gledišta o moralu, a stvaraju se nova pravila i drukčije norme ponašanja. Nagomilavanje grijeha je glavni pokazatelj skorašnjeg kraja ljudske povijesti. Uskoro mora doći kraj našem čuđenju nad tolikim odurnim grijesima i nad tako velikim brojem grešnika.

Postoje tri izvora naših misli: od Boga, od Sotone i od nas samih. Preko našega uma Bog nam dobro i pošteno daje savjete, ali ih daju i demoni — pali anđeli, i traže da činimo zlo. Ljudi su inače zli i u vrlo lošem duhovnom stanju, ali na njih dodatno djeluju mračne sile, demoni: “Znamo ... da je sav svijet u vlasti Zloga” (1. Ivanova 5,19) i da je Zli “zavodnik cijeloga svijeta”. (Otkrivenje 12,9) Démoni, na čelu sa Sotonom, prepuni su mržnje, lukavstva i prijevare. Time dodatno “inficiraju” ionako zle ljude pa oni postaju još nemoralniji, okrutniji i smišljaju samo zlo.

Svakodnevno slušamo strašne vijesti o prijevarama i lažima. Droga i sodomija obu-

zele su mladež, postalo je normalno iskušavati sve moguće nastranosti, izgubljen je svaki osjećaj za prirodno: “Zbog toga ih je Bog predao sramotnim strastima...” (Rimljanima 1,26)

Mnogo znanja se namnožilo, a izgubilo se znanje o moralnom i prirodnom.

Koliko će odurni biti ljudi pred kraj ljudske povijesti, zorno je opisano u Rimljanima 1,21-31: “Jer iako su upoznali Boga, nisu mu iskazali ni slavu ni zahvalnost kao Bogu. ... Zbog toga ih je Bog predao sramotnim strastima: žene njihove zamijeniše naravno općenje protunaravnim; jednako muškarci, ostavivši prirodno općenje sa ženom, usplamtješe pohotom jedan za drugim, vršeći — muškarci s muškarcima — sramotne stvari... Puni svakovrsne nepravедnosti, pokvarenosti, lakomosti, zloće, obuzeti su zavišću, ubojstvom, svađom, lukavštinom, podmuklošću; ogovarači su, klevetnici, mrzitelji Boga, nasilnici, oholice, umišljenici, izmišljači zala, nepokorni roditeljima, nerazumni, nevjerni, bez ljubavi i bez milosrđa.”

Zloporaba računala, interneta, mobitela; neprirodni blud, droga, prijevarna snalaženja pri namicanju novca za drogu i druga uživanja kao da vape u nebo i kazuju: “Dođi, Isuse Kriste, s nebesa! Ovakav svijet više nema smisla, sve dobro već je propalo. Spasi još ono malo dobrih ljudi što ih je ostalo, spasi moralni ostatak da i on ne propadne! Uništi ovu globalnu Sodomu, ovaj globalni Babilon prepun opacine i zbrke, uspostavi Kraljevstvo nebesko, da mi, koji se jedva othrvavamo općoj infekciji zla, budemo spašeni! Daj da u naravi gledamo Tvoje svijetlo božansko lice i da se družimo s Tobom u vijeke vjekova. Amen!”

Izokrenute društvene vrijednosti prihvaćene su kao vrlina. Ljudi se hvale svojim sposobnostima i mudrošću da na nepošten način dođu do materijalnih probitaka: “Da, bit će to dan Jahve nad Vojskama, protiv svih oholih i bahatih, protiv sviju što se uzvisiše, da ih obori...” (Izaija 2,12)

Na Božjem sudu pravda će ipak biti zadovoljena: “Jao onima koji zlo dobrim nazi-

vaju, a dobro zlom, koji od tame svjetlost prave, a od svjetlosti tamu...” (Izaija 5,20) Mediji svakodnevno prikazuju lažnu sliku života, uljepšanu do iluzije savršenstva, ali i sve moguće gadosti prijevara i bluda ovoga svijeta, nukajući tako mlade ljude da oponašaju takav stil grešnog života i glamura. Sve je zasićeno jeftinim imitacijama života koje nas mogu samo kratkotrajno i površinski zadovoljiti. Mediji daju važnost i slavu nemoralnim ljudima, ubojicama i onima što su se obogatili na sumnjiv način, preko državnih i drugih struktura i utjecajnih pojedinaca. Popularne su samo negativne informacije, a dobrote i ljubavi kao da nema. Prevladava mentalitet hedonizma, gubi se potreba za duhovnim vrijednostima, a misli sve više postaju zle. Maloljetna djeca su postala neposlušna i neprijatelji roditeljima, baš kako je upozoreno: “... u posljednje će doba nastati teška vremena...” (2. Timoteju 3,1-5)

Kada analiziramo ljude iz svoje okoline, zaključujemo da su im psihe poremećene i da smišljaju samo zlo, a mi se pitamo zašto

je tako: “Sve ako bi bezbošci nicali ko trava, i cvali svi što zlo čine, određeni su za vječnu propast.” (Psalam 92,7)

3. Prirodne katastrofe

Usporedno s ekonomskom i moralnom krizom neočekivano dolazi do strahovitih prirodnih katastrofa i kataklizmi: “... I sami dobro znate da će ‘Dan Gospodnji’ doći kao lopov u noći. Dok ljudi budu govorili: ‘Mir i sigurnost’, baš tada će se iznenada na njih oboriti propast kao porođajna bol na trudnu ženu, i nipošto joj neće umaći.” (1. Solunjanima 5,2.3) Te katastrofe dopušta Bog da bi ubrzao svršetak povijesti. Svakodnevno slušamo o ekstremnim požarima, velikim poplavama, zaraznim bolestima, epidemijama, razornim potresima i klizištima, ekološkim onečišćenjima, ratovima i krvoproliću: “Dići će se narod protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva. Bit će gladi i potresa zemlje u raznim mjestima. To je tek početak strašnih bolova.” (Matej 24,7.8)

Globalno zatopljenje uzrok je meteorološkim krajnostima koje stvaraju smrtonosne uragane, tornada, poplave, neugasive požare i ekstremne suše. Ono će ubrzati negativne klimatske promjene kataklizmičnih razmjera. Povećanje temperature dovest će i do smanjenja poljoprivrednih prinosa, podizanja razine mora, naglih i velikih plimnih valova, vulkana, klizišta, izumiranja biljnih i životinjskih vrsta i velikih seoba stanovništva u potrazi za prikladnijim uvjetima življenja. Topljenje ledenih masa na Zemljinim polovima i visokim planinama od Himalaje do Alpa pa dalje preko Grenlanda do Stjenovitih planina i Anda naglo će prerasti u pravu vodenu kataklizmu, što će se najviše očitovati u podizanju razine mora. Golema količina leda naglo će se otopiti i podignuti razinu mora. Razorni morski valovi poplavit će priobalna područja. Ljudi će umirati od straha i tjeskobe zbog huke morskih valova: “Pojavit će se znaci na suncu i mjesecu i zvijezdama. Na zemlji će narodi biti u tjeskobi i neizvjesnosti zbog huke morskih valova. Ljudi će umi-

rati od straha u očekivanju onoga što će zadesiti svijet, jer ‘zviježđa nebeska će se uzdrmati.’” (Luka 21,25.26)

Poplavit će veliki gradovi u priobalju, nastat će velike migracije stanovništva prema unutrašnjosti kontinenta, ali će tamo zateći samo ljude izbezumljene tjeskobom zbog gubitka posla, gladi, poremećenih komunalnih sustava zbog neplaćenih režija i kredita, grabeži, kriminala i terorizma: “... jer će tada biti tolika ‘nevolja kakve nije bilo od postanka svijeta do sada’, niti će je biti. I kad se ne bi skratili ti dani, nitko se ne bi spasio. Ali radi izabranika ti će se dani skratiti.” (Matej 24,21.22) Pustinje će se širiti, a nedostatak vode, hrane i energije izazvat će kod ljudi očaj i destrukciju.

4. Rat — mogući scenarij

Neposredno pred kraj povijesti započet će na Bliskom istoku strašan rat zbog višestoljetne nagomilane mržnje, neriješenih političkih pitanja i suprotstavljenih interesa Iz-

raelaca i okolnih naroda. U tome sukobu bit će suprotstavljeni interesi velikih svjetskih sila, kako u toj regiji, tako i u regiji globalnih razmjera: “U vrijeme svršetka kralj će se Juga zaratiti s njime; kralj će Sjevera navaliti na nj svojim kolima, svojim konjanicima i svojim mnogim brodovima. Provalit će u zemlje i proći njima poput poplave.” (Daniel 11,40-45)

U taj rat će biti uključene gotovo sve svjetske sile. Teško je predvidjeti odnos snaga, tijek zbivanja i rezultate sukoba. Zauzimanje Jeruzalema, pljačka dragocjenosti Egipta i potapanje mnogobrojnih brodova prethodit će veličanstvenom dolasku Isusa Krista: “U ono će vrijeme ustati Mihael, veliki knez koji štiti sinove tvog naroda. Bit će to vrijeme tjeskobe kakve ne bijaše otkako je ljudi pa do toga vremena. U ono vrijeme tvoj će se narod spasiti — svi koji se nađu zapisani u Knjizi.” (Daniel 12,1)

5. Zbrka u kršćanskom nauku

Suvremeno društvo sve je manje uređeno po kršćanskim načelima, sve je manje vjernika i sve veći je prijezir prema ljudima koji spominju Isusa i ono što On traži od njih. Zemlje zapadne civilizacije postaju duhovno sve praznije, a i oni koji su vjernici sve više klize u bezvjerstvo. To je obilježje sekularizma, vanjski oblik pobožnosti, a zapravo se vodi svjetovni, odnosno grešni život: “Na koncu će vremena doći izrugivači, koji će živjeti prema svojim bezbožnim požudama.” (Juda 18)

Ljudi su zbunjeni različitim tumačenjima Biblije, raznim dogmama, sakramentima, narodnim običajima, jedenjem šunke i bojenjem jaja za blagdan uz obilje pića, pričanje šala i tumačenje politike. Provedu sate u druženju, a da nitko i ne pomisli na Isusa, kamoli da se podsjeti Njegove žrtve radi našega spasenja od grijeha i vječne smrti. Po inerciji i tradiciji slave blagdan, a zaborave razlog slavlja. Zbog privlačnosti svijeta vjernici sjede na dvama stolcima, u crkvi i svijetu, slijede-

ći običaje većine i materijalistički način življenja koji nam se ponajviše nameće televizijom i internetom.

Poput epidemije svijetom se širi teza da Boga nema i sve se više ljudi ubrzano svrstava u ateiste, odnosno u nevjernike i bezvjernike. Mrzitelji Boga, antikristi, podupirat će lažnu religiju u kojoj Isus neće biti Bog, a Njegova žrtva na križu bit će potpuno zatamnjena i zanemarena.

Stvara se takozvana univerzalna religija u kojoj su izbrisane granice između svih postojećih kršćanskih i ostalih religija. Najizrazitije obilježje te “religije” je tvrdnja i uvjeravanje ljudi da Isus nije Bog, već samo prorok, poput Hare Krišne, Bude i Sai Babe. To je, smatra se, jedna te ista osoba koja se inkarnira iz tijela u tijelo.

Na tome planu odigravaju se velike novčane donacije središta financijske moći ne bi li se silnim marketingom uvjerilo ljude da Boga nema i da je Biblija bajka za djecu — jer da ima Boga, ne bi bilo toliko nesreća i patnji na svijetu.

Ali Biblija je još prije dvije tisuće godine upozorila da će se to dogoditi: “Jer doći će vrijeme kad ljudi neće podnositi zdrave nauke, nego će prema svojim strastima sebi nagomilati učitelje da im šaklju uši.” (2. Timoteju 4,3) “Pazite da vas tko za sobom ne odvede ‘filozofijom’ — ispraznom prijevaram koja se oslanja na predaju čisto ljudsku, na ‘prirodne sile svijeta’, a ne na Krista.” (Kološanima 2,8)

Ljude se poziva da što više uživaju u slastima ovoga života, a vjernike se osuđuje kao priglube, zalučene i fanatične osobe. Premda se Božja istina svakodnevno objavljuje i preko misionara, radija, televizije, interneta, tiska, evangelizacijama i duhovnim obnovama, rezultata je sve manje zbog silovitog djelovanja onoga drugog, antikristovskog, što se danonoćno objavljuje na svakom koraku i preko svih medija, odvođeći narod, osobito mladež, u duhovnu propast. Droga, nemoral, nasilje, slobodan seks i sve drugo što je suprotstavljeno biblijskim načelima postaje sasvim normalno ponašanje u

bezličnom i bezbožnom društvu. Došlo je do posvjetovljenja kršćanstva, religija je izgubila svoje značenje jer je Kristova žrtva zasjenjena, a vjerska praksa minorizirana. Mnogi izjavljuju da su vjernici, ali ne znaju što je spasenje i ne razumiju žrtvu i ulogu Isusa Krista. Ništa ne znaju o vječnom životu, ne žive po biblijskim načelima, niti ih to zanima. Privlači ih mrak ovoga svijeta, jer je izbrisana granica između religijskog i svjetovnog poimanja života.

Kršćanstvo sve više postaje mješavina djelomičnog biblijskog nauka, hinduizma (nauk o reinkarnaciji), znanosti i spiritizma. Pritom je izgubljena istina, a bez istine se ne možemo spasiti. Religija postaje svojevrsna miješana salata, nasuprot Božjoj hrani koja se sastoji samo od voća života. Rijetki vjeruju u vječni život, a oni što vjeruju, zapravo vjeruju u reinkarnaciju — seobu besmrtnih duša koja se evolucijom razvija: “Duh izričito veli da će u posljednja vremena neki otpasti od vjere i pristati uz prijevarne duhove i đavolske nauke...” (1. Timoteju 4,1)

Mnoge obitelji u svojem domu imaju Bibliju, ali im ona služi samo za skupljanje prašine: uopće se ne čita — pod izlikom da su to priče za malu djecu i da se ništa u njoj ne može znanstveno dokazati. Radije slušaju, čitaju i gledaju fantastične i spiritističke umotvorine i sve se više udaljuju od istine. Bezbožnici su prevladali i postali uvjerljivi i djelotvorni u lovu na ljudske duše: “Dolazak Bezbožnika bit će, dakako, uz suradnju sotone, popraćen svakovrsnim silnim djelima, varavim čudesnim znakovima i svakovrsnim pokvarenim zavodjenjem, namijenjenim onima koji propadaju za kaznu što nisu prihvatili ljubav prema istini da bi se tako spasili.” (2. Solunjanima 2,9.10)

Biblija razotkriva svaki lažni nauk, ali je ljudi ne proučavaju te ih je lako zavesti lažima. Zbog neznanja nastaju teološka previranja, odnosno religijske konfuzije i zbrke u tumačenju biblijskog nauka u srazu s drugim naucima i načelima suvremenog življenja. Dolazi do poplave lažnih proroka, lažnih vidjelaca i mistika koji o svemu govore,

samo ne o tome da se žurno treba moralno i vjerski preobratiti, jer se približilo Kraljevstvo nebesko, odnosno skori dolazak Isusa Krista. Oni će zavesti i prevariti većinu stanovništva.

Najtragičnije je to što o dolasku Gospodina s nebesa ne govore niti svećenici i vjerske vođe, jer ni sami nemaju dovoljno vjere i znanja budući da su svojemu pozivu pristupili iz egzistencijalnih razloga. Knjiga Otkrivenje ili Apokalipsa, koju je Isus osobno izdiktirao bogoslovu Ivanu za potrebe posljednjih naraštaja, gotovo se nigdje ne proučava, već je i dalje skrivena od ljudi. Iskrivljeni biblijski nauk rezultirat će time da će Isusova žrtva biti zasjenjena ljudskim mudrostima i lažnim ili iskrivljenim vjerskim sustavima. Zdrav nauk će se razvodniti, a o Isusu će govoriti samo kao o čovjeku i jednom od proroka. Grijeh će se tako silno umnožiti da će u medijima prevladati vijesti u svezi s grijehom, a o dobrim stvarima neće biti gotovo ni riječi. Sektašenje, razdor i svađe raznih skupina u crkvama rezultirat će odla-

skom ljudi iz njih, jer u njima neće naći mir i bit će zbunjeni. Mnogima će se svidjeti zamisao da sami sebi budu gospodari i da sami odlučuju o svojoj sudbini, a to će značiti njihovu propast: “Nema mudrosti i nema razuma i nema savjeta protiv Jahve.” (Izreke 21,30) Slično piše i prorok Izaija: “Jao onima koji su mudri u svojim očima i pametni sami pred sobom!” (Izaija 5,21)

Na planu tumačenja Biblije najveća polemika se vodi oko druge i četvrte Božje zapovijedi. Tradicija je zaobišla izvorne Božje zapovijedi. Protivno drugoj zapovijedi uvedeni su kršćanski kipovi i ikone kao zamjena za likove i lažne bogove iz nekršćanskih poganskih naroda iz prošlosti i sadašnjosti: “Ne pravi sebi lika ni obličja... ne klanjaj im se niti im služi...” (Izlazak 20,4.5)

Najveći kamen spoticanja bit će dvojba o Božjem danu. Na 220 mjesta u Bibliji jasno piše da je subota sedmi dan i da je to Božji dan odmora što ga je On blagoslovio za sva vremena. Državne i crkvene vlasti svojim zakonima nameću nedjelju kao dan od-

mora, unatoč tome što to ne piše nigdje u Bibliji. Isusovo uskrsnuće u nedjelju najvažniji je događaj u povijesti čovječanstva, ali u Bibliji nigdje ne piše da je zbog toga događaja izmijenjen Božji dan odmora. Jasno piše da Isus nije mijenjao zakone: “Nemojte misliti da sam došao ukinuti Zakon i Proroke! Ne dođoh da ih ukinem, već da ih ostvarim.” (Matej 5,17) Svi mediji će organizirati tribine i rasprave o Božjem danu, je li to biblijska subota ili u prošlosti nametnuta nedjelja, odnosno je li Božji zakon promjenjiv ili nije. To će izazvati zbunjenost, ali i tenzije neistomišljenika, jer će potpunu istinu prihvatiti samo manji dio vjernika. Glavna teza, odnosno zaključak, bit će u većini slučajeva da je subota za Židove, a da je nedjelja izabrana zbog toga što je u taj dan uskrsnuo Gospodin Isus Krist, da to treba biti dan posvećen obitelji i da zbog toga ne treba raditi nijedna ustanova. Zanimljivo će se činiti činjenica da se i Krist odmarao subotom. Sve trgovačke aktivnosti koje su se nekada odvijale nedjeljom prebačene su na subotu i to je

postao dan kada se obavlja kupnja. Ljudi su time praktično prisiljeni štovati nedjelju, a tko se ne bude tako ponašao, bit će prezren, izopćen i proganjan, i čak s pomoću informatičke tehnologije obilježen u kompjutorskom sustavu s pohranjenim poreznim brojevima te neće moći ništa kupiti.

Progon kršćana vjernih biblijskom nauku

Danas postoje tri skupine ljudi: nevjernici ili ateisti; mlaki ili djelomični vjernici koji su, uz kršćanstvo, prihvatili druge lažne nauke; i ostatak koji štuje sve Božje zapovijedi u izvornom obliku i kojemu je Krist središte vjerovanja. Ali to će se ubrzo promijeniti. Kada kriza dosegne vrhunac, cijeli svijet će biti prinuđen svrstati se samo u dvije skupine: ili će biti lojalni vlastima i prihvatiti mješoviti vjersko-politički sustav, ili će ostati vjerni samo biblijskom nauku. Izvrtanja biblijskoga nauka dosegnut će vrhunac te će se Božji zakon proglasiti nevrijednim.

Ujedinjeni političko-religijski sustav postaje zvijer koja proždire sve one koji joj nisu lojalni. Ta ujedinjena zvijer će izmisliti i strukturirati neko sredstvo svekolike kušnje za sve stanovnike svijeta, izmislit će neki fiktivni kip ili ikonu, odnosno neki objekt obožavanja. Kakav je to objekt štovanja, još ne možemo sa sigurnošću znati, ali i to ćemo ubrzo saznati kada se ostvari potpuno jedinstvo političke vlasti i vjerskih institucija. Taj najveći problem i zastrašujuća prijetnja ljudskom rodu izraženi su redcima: “Treći anđeo nastupi za njima vičući jakim glasom: ‘Tko se god pokloni Zvijeri i njezinu kipu i primi žig na svoje čelo ili na svoju ruku, pit će vino Božje srdžbe koje stoji natočeno, čisto, u čaši njegova gnjeva. Bit će mučen ognjem i sumporom pred svetim anđelima i pred Janjetom. I dim se njihovih muka diže u vijeke vjekova; i nemaju mira ni dan ni noć koji se klanjaju Zvijeri i njezinu kipu te koji prime žig njezina imena! Na tome se temelji postojanost svetih koji čuvaju Božje zapovijedi i vjeru u Isusa.’” (Otkrivenje 14,9-12)

Ruke simboliziraju grijehe koje činimo, a čelo simbolizira grešno i nevjerno razmišljanje. Oni koji su posvećeni Bogu već nose duhovni Božji pečat na svojem čelu, odnosno u svojem umu. Nažalost, u ovoj drugoj skupini spašenih ostat će samo hrabri i utemeljeni u vjeri. Općenito rečeno, vjera će izgubiti svaki smisao. To će biti opća duhovna propast gotovo svih stanovnika na Zemlji, jer mnogi koji su bili vjernici otpast će od vjere i prihvatiti obilježje lojalnosti političko-vjerskom sustavu zbog straha za život i egzistenciju svojih ukućana. Isus je predvidio da će u toj najmračnijoj kratkoj fazi povijesti mnogi zbog straha učiniti tragično pogrešan izbor i skrenuti pogled s Njega. Čak se zapitao hoće li, kada se bude vratio u velikoj Božjoj slavi, uopće naći vjere na Zemlji: “Ali, hoće li Sin Čovječji, kada dođe, naći pouzdanja na zemlji?” (Luka 18,8)

Sveopća kriza na svim područjima proizvest će uspostavu novoga svjetskog poretka koji će ukinuti demokratske i vjerske slobode i uvesti torturu pravno-represivnim mje-

rama kroz uvid i nadzor pomoću biometrijskih čipova koje će dobiti svi građani. Zbog duboke recesije države će biti primorane ujediniti se s crkvenim poglavarstvima radi lakšeg prevladavanja sveopće krize u procesu reforme sustava i uspostave novoga svjetskog poretka, na čijemu je čelu tajna supervlada koja nadzire sve vlade svijeta. Bit će to prava tortura prema svima koji se ne uklape u nametnute zakone i ne budu posve lojalni: nemilosrdno će ih progoniti i kažnjavati. Tko se ne uklopi u sveopći sustav, bit će izopćen digitalnim načinom, čak i fizičkom likvidacijom. Tako će biti razoreni svi pozitivni moralni odnosi, čak i u okviru obitelji: "Brat će brata, otac dijete predavati na smrt. Djeca će ustajati na roditelje i ubijati ih. Svi će vas mrziti zbog mene. Tko ustraje do konca, taj će se spasiti." (Marko 13,12.13) Kao što roditelja mora prvo proći muke da bi osjetila radost, tako i mi moramo proći kroz nevolje, a onda nas čeka oslobođenje, beskrajna radost i ushit pred Isusom Kristom u Njegovu kraljevstvu.

Djelomični vjernici će se naći na velikoj kušnji te će se pokolebati i odreći Isusa Krista kao Spasitelja. Ali vjernici jaki u vjeri još više će ojačati u njoj. Oni vjernici koji ostanu dosljedni biblijskom nauku bit će digitalno obilježeni, od svih će biti prezreni i imat će velikih problema: “Tada će vas podvrći mukama i ubijati vas, i sav svijet zamržit će vas zbog mene. I mnogi će tada posrnuti u vjeri; izdavat će jedni druge i mržit će se međusobno. Ustat će mnogi lažni proroci i mnoge će zavesti. Razmahat će se bezakonje i ljubav će kod mnogih ohladnjeti. Ali tko ustraje do konca, bit će spašen.” (Matej 24,9-13)

Vrhunac tjeskobe je progon, psihičko i fizičko maltretiranje vjernika općenito, i posebice progon manjih vjerskih zajednica koje se ne uklapaju u većinski svjetonazor. Ljudi će se čuditi kako netko uopće može više vjerovati u Boga. Većina će jednostavno mrziti Boga te će proganjati i mučiti svakoga tko bude spomenuo Boga i ime Isusa Krista jer će biti indoktrinirani da je za sve probleme, posebice za prirodne katastrofe, kriv upravo

Bog. Kada se nevolje obruše na ljude slabe u vjeri, hulit će na Boga. Mnogi će se pitati gdje je Bog koji dopušta tolike prirodne katastrofe i propast. Kao što je nekada bila čast biti nacist, tako će biti čast proganjati sve koji budu poštivali biblijske, a ne nametnute zakone.

Vjernici koji nisu u čvrstoj vjeri strahovat će za svoju egzistenciju i za svoju obitelj pa će prihvatiti sve diktate, izjasnit će se da nisu vjernici Isusa Krista i tako će sačuvati trenutačnu egzistenciju. To i jest glavni cilj nečistih sila demona i ljudi: da što više ljudi propadne i doživi vječnu smrt izdavši Isusa.

Na našem planetu, kao na nekoj pozornici svemira, vodi se nemilosrdna duhovna bitka između dobra i zla, života i smrti: “Zato se veselite, nebesa, i vi koji stanujete u nji-ma. Jao vama, zemljo i more, jer je đavao sišao k vama s velikim gnjevom, svjestan da ima samo još malo vremena!” (Otkrivenje 12,12)

Što se zapravo događa, opisano je u red-cima: “Tada, obuzet gnjevom protiv Žene,

Zmaj ode da vodi rat protiv ostalih iz njezina potomstva, protiv onih koji vrše Božje zapovijedi i čuvaju Isusovo svjedočanstvo.” (Otkrivenje 12,17) Jednostavno rečeno, zli anđeli će preko masa ljudi organizirati proganjanje ostatka vjernika Isusove Crkve: to će zapravo biti prorečena duhovno-fizička borba između dobra i zla. U žargonu rečeno, zli će proganjati “bogomoljce” koji se budu držali svih Božjih zapovijedi prema biblijskom izvorniku. Bit će to pravo duhovno rešetanje Isusovih sljedbenika, jer će zavladatai takva mržnja prema njima da će mnogi pokleknuti i izdat će Isusa da se ne bi odrekli pogodnosti koje imaju. Da bi sačuvali vjeru i život, pravi će vjernici biti prinuđeni napustiti sve — kuću, obitelj, posao — i otići na pusta i nepristupačna mjesta u nadi da će im Bog i sveti anđeli pomoći i da će Bog Isus uskoro sići s Neba da ih odvede u Kraljevstvo nebesko. Oni koji tada budu živi proći će svoj križni put — blago mnogima koji prije toga umru jer ga neće morati proći. Bit će teško, ali to neće biti ništa prema slavi koja nas

očekuje. Blago i onima koji izdrže progon, jer će ugledati Boga na Nebu, dočekat će Isusa Krista kao svojega Spasitelja i od Njega će dobiti slavu vječnoga života.

Dogodit će se slično onome kad su fašisti za sve gospodarske probleme okrivili Židove otvorivši tako prostor za njihovo fizičko uništavanje, za holokaust. Slično će proganjati i sve one koji nisu u cijelosti lojalni ujedinjenom vjersko-političkom sustavu, odnosno novom svjetskom poretku, koji će s pomoću informatičke tehnologije i preko državnog središnjeg registra, u kojemu su pohranjeni svi osobni identifikacijski brojevi građana, nadzirati svakog pojedinca koji će se usto morati izjasniti o svojoj nepobitnoj lojalnosti ili vlastima ili svemogućem Gospodinu Bogu. Oni koji se ne izjasne o lojalnosti vlastima, neće moći ostvarivati svoja egzistencijalna prava, jer će ih pomoću središnjeg registra poreznih brojeva onemogućiti. Tajna osobnih identifikacijskih brojeva bit će grubo zlorabljena, a sve u ime neke kvazisigurnosti.

Da bismo izdržali veliki pritisak nevjernika, prijeko je potrebna bezuvjetna vjera u Boga. Progona se ne trebamo plašiti jer će nas štititi sâm Bog, samo se trebamo uzdati u Njega: “Ne boj se, jer ja sam te otkupio; imenom sam te nazvao: ti si moj! Kad preko vode prelaziš, s tobom sam; ili preko rijeke, neće te preplaviti. Pođeš li kroz vatru, nećeš izgorjeti, plamen te opaliti neće.” (Izaija 43,1.2)

Unatoč tome što će se planine pokrenuti zbog razornih potresa i što će padati tisuće mrtvih oko nas, Bog, kojemu smo se posvetili, bit će uz nas i zaštititi nas: “Nek se pokrenu planine i potresu brijezi, al se ljubav moja neće odmać od tebe...” (Izaija 54,10)

Spasenje u uvjetima završne tjeskobe

Bog jest ljubav, ali će se silno rasrditi i za sva vremena uništiti grijeh. Ljudi su potpuno nespremni za izlivanje Božje srdžbe, za sve probleme osuđuju Boga te postaju ne-

zadovoljni, buntovni, histerični, destruktivni, osvetoljubivi: “Razmahat će se bezakonje i ljubav će kod mnogih ohladnjeti.” (Matej 24,12) To se odnosi na vjernike kršćane jer će biti u velikoj kušnji vjere koja će se očitovati strahom za životnu egzistenciju. Tu nastaje problem izbora: ostati vjeran Bogu i izgubiti egzistenciju i udoban život, ili u cijelosti biti lojalan državnim i vjerskim vlastima. Kada naiđu nevolje, onima koji nisu čvrsti u vjeri bit će teško uspostaviti prisnu zajednicu s Isusom. Duhovni Božji pečat moramo dobiti prije nevolja i zadržati ga pod svaku cijenu. Oni koji izaberu do kraja ostati vjerni svojemu Gospodinu Isusu Kristu bit će duhovno obilježeni znakom koji drugi neće vidjeti, ali vidjet će ga Božji anđeli koji će te izabrane i prokušane čuvati od zlih ljudi. Što je duhovni pečat, možemo razaznati iz riječi koje se odnose i na sve dosadašnje naraštaje vjernika: “U njemu ste i vi, pošto ste čuli riječ istine — Radosnu vijest svoga spasenja — u njemu ste, prigrlivši vjeru, i zapečaćeni Duhom, svetim, obećanim.” (Efe-

žanima 1,13) Svi se suočavamo s patnjama i problemima, ali ako smo Mu vjerni, Bog će nas zaštititi i na kraju blagosloviti vječnim životom.

U takvim stravičnim uvjetima kaosa, katastrofa, ekstremne tjeskobe i sveopćeg ludila spasit će se samo hrabri ljudi čista srca. Oni će se i prije toga korjenito odvojiti od svijeta koji je postao poput krvožedne zvižeri. Pobjeći će od svega toga na pusta mjesta, danomice će se moliti Bogu za snagu i zaštitu i čekati Isusov dolazak s Neba: "... i da čekate njegova Sina s nebesa, koga uskrisi od mrtvih — Isusa, našega osloboditelja od srdžbe koja će doći." (1. Solunjanima 1,10) Na sreću, to će trajati vrlo kratko jer će Isus iznenada doći iz svemira po svoje vjerne da ne bi stradali od ogorčene rulje zbog sveopćeg poremećaja društvenih odnosa i ekstremnih prirodnih sila i kataklizmi.

Mnogi ljudi neće ni primijetiti taj problem: sve probleme će prihvaćati kao nešto normalno što se stalno događa. Isus je i to predvidio: "Kao što je bilo u Noino vrijeme,

tako će biti za dolaska Sina Čovječjega. Kao što su ljudi jeli i pili, ženili se i udavali u vrijeme što je prethodilo potopu, i to sve do dana kad Noa uđe u lađu, a da ništa nisu naslućivali dok ne dođe potop i sve ih odnese, tako će biti i za dolaska Sina Čovječjega.” (Matej 24,37-39)

Kako je bilo u Noino doba, možemo pročitati u Knjizi Postanka 6,5-12: “Vidje Jahve kako je čovjekova pokvarenost na zemlji velika i kako je svaka pomisao u njegovoj pameti uvijek samo zloća. ... U očima Božjim zemlja se bila iskvarila; nepravdom se napunila. I kad je Bog vidio kako se zemlja iskvarila — ta svako se biće na zemlji izopačilo — reče Bog Noi: ‘Odlučio sam da bude kraj svim bićima jer se zemlja napunila opačinom; i, evo, uništit ću ih zajedno sa zemljom.’”

Možemo zaključiti da su i danas takve prilike i da je jedino rješenje dolazak Isusa Krista. Da ne bismo i mi tako prošli, budimo već danas utvrđeni u vjeri čitanjem Biblije, molitvom i pomaganjem svima bližnjima koji

imaju duhovnih i materijalnih problema, jer ćemo dobiti slavnu sutrašnjicu.

Zbog silno namnoženog grijeha (lopovluka, nasilništva, homoseksualnosti, pedofilije i potpune slobode grijeha) Bog će u posljednjim danima ljudske povijesti izliti svu svoju srdžbu na Zemlju da satre i uništi nepokajani i izopačeni dio ljudskog roda: “Potom čuh jak glas što dolazi iz hrama i govori sedmorici anđela: ‘Idite i izlijte sedam čaša Božjega gnjeva na zemlju!’” (Otkrivenje 16,1-2) Zla su slična zlima što ih je Bog izlio na Egipat kada okorjeli faraon nije dopustio izlazak Hebreja iz egipatskog ropstva, što je opisano u Knjizi Izlaska 7-11 i u Otkrivenju 16,1-10 i 17,17 (čirevi, mora crvena od krvi, krvave rijeke, velike žege, tama, onečišćen zrak, potresi). Nakon sedmoga zla Isus završava povijest svijeta: “Tada iz hrama, od prijestolja, dođe jak glas koji poviče: ‘Svršeno je!’” (Otkrivenje 16,17) Na Zemlji nastaje globalna kataklizma: “Svi otoci iščeznuše a gorâ nestade.” (Otkrivenje 16,20) Došao je trenutak da Bog Isus Krist ponovno siđe na

naš planet u velikoj slavi i da obavi ulogu suca svijetu.

Vremena još imamo, ali odmah se odreknimo ovoga propadajućeg svijeta i žudimo za spasenjem: “Prema tome, pomno pazite kako živite! Ne kao ludi, nego kao mudri; iskoristite vrijeme, jer su ovi dani zli!” (Efežanima 5,15.16) Odreknimo se sveg materijalnog bogatstva, a svoje vrijeme i novčana sredstva ulažimo u duhovni razvoj — svoj i svojih bližnjih — i budimo oni koji Boga postavljaju iznad svakoga drugog interesa. Budimo Božji glasnogovornici, svugdje govorimo ljudima o spasenju i pomozimo im materijalno koliko možemo. Kupimo više dostupnih knjiga koje govore o Isusu i poklanjajmo ih svima koje susrećemo. Spašavajući druge, najbolje ćemo primati Božju silu i za svoj osobni duhovni život, jer Bog osobito voli svoje “ribare ljudi”. Na nama je da sijemo, a Bog neka prihrani da ljudska duhovnost uzraste.

Ako svojom aktivnošću pridonesemo spasenju samo jednog čovjeka, postigli smo

najveći uspjeh. Uz Božju pomoć moguće je da ih bude i stotine.

Propovijedajmo navodeći tekstove i događaje iz Biblije, pustimo da Bog preko nas govori ljudima biblijskim autoritetom. Počnimo odmah s duhovnom pripremom za najmračnije razdoblje ljudske povijesti i za slavni Gospodinov dolazak, i to intenzivno, i ne bojmo se. Bog će nas štititi na svim našim putovima: “Ne boj se, jer ja sam s tobom; ne obaziri se plaho, jer ja sam Bog tvoj.” (Izaija 41,10)

Unatoč strašnoj krizi, u Psalmu 86,7 izražava se optimizam: “U dan tjeskobe vapijem k tebi, jer ćeš me uslišati.” Manjina s Bogom uvijek je jača od većine koja Ga je odbacila. Svojim dolaskom na naš planet Isus će izazvati velike prirodne kataklizme potresa, pomicanjem kontinenata i nestankom otoka. Svojim anđelima zaštitit će vjerne pravednike: “Svojim će te krilima zaštititi, i pod njegova ćeš se krila skloniti... Pa nek padaju tisuće kraj tebe, deseci tisuća s desne tvoje, tebi se neće primaći! ... Jer anđelima svojim

zapovjedi da te čuvaju na svim putima tvojim.” (Psalam 91,4-11)

Evo, Isus dolazi!

Sve jednom dođe i prođe: svane dan pa se smrači i dođe noć, budemo mladi pa ostarimo, čekamo goste pa nam dođu. Tako će i Isus jednom opet doći i napokon riješiti problem grijeha i smrti. Isus, očitovani Bog, Božji Sin koji je osobno bio na našem planetu prije 2000 godina, doći će opet. Možda i umremo a da On ne dođe, ali jednom će ipak doći. I svi će reći: “Evo, i to se konačno dogodilo.”

Čim umremo, zapravo istoga trenu uskrsavamo, jer u smrti vrijeme ne prolazi. To znači: kada posljednji put zatvorimo oči, u istom trenutku ih ponovno otvaramo i vidimo bljesak na Nebu, vidimo Isusa na oblacima kako očekuje da nas anđeli dovedu k Njemu. “A naša je domovina na nebesima, odakle i Spasitelja postojano očekujemo, Gospodina Isusa Krista, koji će, prema djelo-

tvornosti kojom može sve podložiti sebi, preobraziti naše bijedno tijelo i učiniti ga jednakim svome slavnom tijelu.” (Filipljanima 3,20.21)

To će biti spasenje od destruktivnog djelovanja zločestih ljudi i zlih demona, odnosno čin prelaska pravednih i vjernih ljudi iz Sotonine kneževine u Božje kraljevstvo na Nebu, ondje gdje boravi Bog Isus Krist s mnoštvom anđela.

Isus je zorno objasnio kamo će nas odvesti: “U kući Oca moga ima mnogo stanova. Kad ne bi bilo tako, zar bih vam rekao: ‘Idem da vam pripravim mjesto!’ Kad odem te vam pripravim mjesto, vratit ću se da vas uzmem k sebi i da vi budete gdje sam ja.” (Ivan 14,1-3) Tako ćemo se vratiti u savršen svijet, kakav je Bog zamislio za nas na početku stvaranja.

Isusov slavni dolazak zbit će se u najmračnijoj fazi ljudske povijesti grijeha i nevjere. Bog će na naš planet izliti svu svoju srdžbu zbog gađenja na najodurnije grijeha koje ljudi masovno čine: “Pazite! Dolazi Go-

spodin sa svojim svetim Desettisućama da sudi svima i da kazni sve bezbožnike za sva njihova bezbožna djela koja bezbožno počinješ i za sve uvredljive riječi koje oni, bezbožni grešnici, izgovoriše protiv njega!” (Juda 14.15)

Zbog krajnjeg nemorala Biblija govori da će se spasiti i vječno živjeti samo malobrojni, koji se nisu poistovjetili sa svijetom iako su zbog takvog svojega izbora imali velikih problema: “U ono će vrijeme ustati Michael, veliki knez koji štiti sinove tvog naroda. Bit će to vrijeme tjeskobe kakve ne bijaše otkako je ljudi pa do toga vremena. U ono vrijeme tvoj će se narod spasiti — svi koji se našu zapisani u Knjizi. Tada će se probuditi mnogi koji snivaju u prahu zemljinu; jedni za vječni život, drugi za sramotu, za vječnu gadost.” (Daniel 12,1.2)

Isus će doći iznenada, kada se ne bude mo nadali: “Što se tiče onog dana i časa, o tome nitko ne zna; ni anđeli nebeski, ni Sin, već jedino Otac. Kao što je bilo u Noino vrijeme, tako će biti za dolaska Sina Čovje-

čjega. Kao što su ljudi jeli i pili, ženili se i udavali u vrijeme što je prethodilo potopu, i to sve do dana kada Noa uđe u lađu, a da ništa nisu naslućivali dok ne dođe potop i sve ih odnese, tako će biti i za dolaska Sina Čovječjega.” (Matej 24,36-39)

Isusov dolazak bit će senzacija i izazvat će nevjericu kod svih ljudi. Zorno je prikazan u Mateju 24,27-31: “Jer će dolazak Sina Čovječjega biti sličan munji što sijevne na istoku i rasvijetli sve do zapada. ... Tada će se ukazati na nebesima znak — Sin Čovječji; tada će proplakati sva plemena na zemlji i vidjet će Sina Čovječjega gdje dolazi na oblacima nebeskim s velikom moći i slavom. I on će poslati anđele svoje s glasnom trubom da skupe izabrane njegove od četiri vjetra, od jednoga kraja nebesa do drugoga.”

Ključna je činjenica da Isus neće stupiti na Zemlju, već ćemo Ga gledati gore, na oblacima. To je zbog toga što će se pojaviti lažni Kristi koji će prevariti mnoge: “Ako vam tko tada rekne: ‘Slušaj! Mesija je ovdje ili ondje’ — ne vjerujte, jer će se pojaviti

lažne mesije i lažni proroci te će činiti tolike čudesne znakove da bi zaveli, kad bi bilo moguće, i same izabranike.” (Matej 24,23-24)

Čitav će posljednji naraštaj živ dočekati slavni Isusov dolazak na naš planet. Svi će se kontinenti pokrenuti i skupiti na jednoj strani planeta: “Evo dolazi u pratnji oblaka! I vidjet će ga svako oko...” (Otkrivenje 1,7) Pri Isusovu dolasku nastaje najveća kataklizma u povijesti Zemlje: “... A nebo iščeznu kao knjiga koja se smota. Sa svojih se mjesta pokrenuše sve gore i svi otoci...” (Otkrivenje 6,13-14)

Svi protivnici Boga živoga, svi oni koji proganjaju Božji vjerni narod, doživljavaju dugotrajnu agoniju i padaju u potpuni očaj pokušavajući se sakriti od sile koja se pojavljuje na nebesima: “Zemaljski kraljevi, velikaši, vojskovođe, bogataši, mogućnici, svi — robovi i slobodni — sakriše se po špiljama i gorskim pećinama, govoreći gorama i pećinama: ‘Padnite na nas i sakrijte nas od lica onoga koji sjedi na prijestolju i od Janjetove

srđžbe, jer dođe veliki dan njihove srđžbe! Tko može opstati?” (Otkrivenje 6,15-17)

Isusa će neposredno i radosno dočekati samo pravednici posljednjeg naraštaja, a ostali, umrli u vjeri tijekom prošlih stoljeća, uskrsnut će u slavi. Duh Božji će pohoditi groblja i morske dubine i opet stvoriti ljude, ljepše nego prije: “Tvoji će mrtvi oživjeti, uskrsnut će tijela. Probudite se i kličite, stanovnici praha!” (Izaija 26,19) Prvo će uskrsnuti svi oni koji su umrli u vjeri i nadi u Onoga koji je to obećao, a zatim će se podignuti izabrani iz posljednjeg naraštaja koji će živ dočekati Isusa: “Pazite! Kazujem vam tajnu: svi nećemo umrijeti, ali ćemo se svi preobraziti, u jedan hip, u tren oka, na glas posljednje trube; zatrubit će truba i mrtvi će uskrsnuti neraspadljivi, a mi ćemo se preobraziti, jer treba da se ovo raspadljivo tijelo obuče neraspadljivošću i da se ovo smrtno tijelo obuče besmrtnošću. A kad se ovo raspadljivo tijelo obuče neraspadljivošću i ovo smrtno tijelo besmrtnošću, tada će se ispuniti pisana riječ: ‘Pobjeda proguta smrt.’ (1. Ko-

rinćanima 15,51-54) Ako više nema smrti, onda smo spašeni, jer više ne starimo, vječno smo mladi, nema nikakve tjeskobe — samo radost i ljubav!

Obistinit će se istina o spasenju koja je zapisana u 1. Ivanovoj 5,11: “A ovo je to svjedočanstvo: Bog nam je dao život vječni, i taj je život u njegovu Sinu. Tko ima Sina, ima život; tko nema Sina Božjega, nema života.” Da bi uništio grijeh, Isus će morati, nažalost, uništiti sve ljude koji su zaraženi grijehom i koji su odbacili poziv za spasenje. Njihov kraj bit će potpuna katastrofa: “Iz njegovih ‘usta’ izlazi oštar mač da njime ‘pobije pogane’.” (Otkrivenje 19,15) Njihova je smrt vječna, grijeh je zauvijek uništen.

Slika Isusovog dolaska izgledat će otprilike ovako: Duboko u Svemiru ukazat će se malo svjetlo. Astronomi će uperiti teleskope ne bi li utvrdili što je to, ali neće moći ništa utvrditi. Svjetlo će biti sve veće, ali astronomi i dalje neće moći vidjeti što je to. Mnogi će umirati od straha od onoga što ide na Zemlju.

Glazba će biti fantastična: sa svih strana ćemo čuti fanfare, trube, ksilofone, violine, zvonca i druga glazbala, a samih glazbala uopće neće biti. Činit će nam se da oko nas ima stotine zvučnika, a zvučnika biti neće. Glazba će dopirati čas s lijeve, čas s desne strane i treperit će oko nas, lijepa i ugodna, kakvu nijedno uho još nije čulo. Raznobojna svjetla titrat će na nebu u svim duginim bojama, kakve ljudsko oko još nije vidjelo, a svjetiljki neće biti, jer sve će to Bog urediti.

Ugledat ćemo mnoštvo anđela koji lete prema nama. Svi će biti obučeni u sjajnu odjeću koja će svjetlucati kao bezbroj zvjezdica presijavajući se srebrnim sjajem.

A tek Isus! Sjat će jače nego Sunce. Ali mi, pravedni i izabrani, lako ćemo i ozarenih lica zadivljeno gledati u svojega Spasitelja, svjetlo nam neće smetati. Oni koji nisu upisani kao spašeni u Božju knjigu života, skrivat će se po rupama i špiljama i zapomagati zbog straha od sile nebeske.

Osjetit ćemo kako nas anđeli uzimaju i podižu prema oblacima i u trenu oka ćemo

vidjeti kako se preobražavamo, kako više nismo stari, nemamo bore, mladi smo i zdravi, bez sijedih vlasi i ikakve mane.

U cijelom svemiru čut će se pljesak ruku svih anđela. Oni će taj prizor gledati kao na videozidu, i svi će klicati: “Aleluja! Slava našem Gospodinu!”

Ova priča sadrži mnoštvo biblijskih elemenata, ali u njoj ima i mašte. Pričekajmo pa ćemo vidjeti kako će to zaista izgledati.

Bit će mnogo spašenih iz svih naraštaja tijekom povijesti: “Poslije toga se, najednput, pojavi pred mojim očima veliko mnoštvo, koje nitko nije mogao izbrojiti, iz svakog naroda i plemena, puka i jezika. Stajali su pred prijestoljem i pred Janjetom, obučeni u bijele haljine, s palmama u rukama, i vikali jakim glasom: ‘Spasenje je djelo našega Boga koji sjedi na prijestolju, i Janjeta!’” (Otkrivenje 7,9.10)

Sve je prošlo i Zemlja je pusta

Na Zemlji je sve izopačeno, i ljudi i priroda, i ništa ne zaslužuje živjeti. Potrebno je sve novo, novi životni bljesak.

Nažalost, mnogobrojni će zauvijek propasti jer ih privlači grijeh ovoga svijeta i žele sve proživjeti u ovome kratkom zemaljskom životu. Ne ostaju niti bakterije, crvi niti štakori, baš ništa što je stvoreno od tvari: “Ali će doći dan Gospodnji kao lopov; u taj će dan nebesa iščeznuti s velikom lomljavom, počela će se u ognju rastopiti, a zemlja se sa svojim ostvarenjima neće više naći.” (2. Petrova 3,10) Zemlja ostaje pusta kao da na njoj nikada nije bilo nikakvog života: “Što se tiče kukavica, otpadnika, odurnih stvorenja, ubojica, bludnika, vračara, idolopoklonika i svih lažaca, njihova je sudbina u jezeru koje ‘gori ognjem i sumporom’. To je je druga smrt!” (Otkrivenje 21,8) Druga smrt znači nepostojanje za sva vremena, a to zapravo predstavlja pakao.

Kada nas Bog podigne sa Zemlje i odvoji od zlih ljudi, uništiti će Zemlju i sve što je na

njoj ostalo: “Gledam zemlju: pusta je, evo, i prazna, nebesa: svjetlost im iščezla. Gledam brda: gle, tresu se, a svi se humci uzdrмали. Gledam: evo čovjeka nema, ptice nebeske sve su odletjele. Gledam: plodno polje, evo, opustje, sve gradove razori Jahve žestinom gnjeva svoga.” (Jeremija 4,23-26)

Zemlja opet nastanjena

Bog će obnoviti uništenu Zemlju da bude mnogo ljepša nego prije. Spašeni će tisuću godina živjeti na Nebu, u stanovima koje nam je Isus pripremio, a zatim ćemo se zajedno s Isusom vratiti na obnovljenu Zemlju na spektakularan, nama nezamisliv način: “I opazih kako ‘Sveti grad’ — novi ‘Jeruzalem’ — silazi od Boga s neba, opremljen ‘poput zaručnice koja je nakićena’ za svoga muža.” (Otkrivenje 21,2)

Nebo će sići na Zemlju i Božji grad će biti golem, četvrtastog oblika, mjera 600 x 600 kilometara. (Otkrivenje 21,16) U gradu će stanovati vjerni Božji narod koji je živio

u doba Staroga i Novoga zavjeta. Bog će na Zemlji ponovno stvoriti Raj i vratiti ga svojim vjernim sljedbenicima: “Ono što oko nije vidjelo, što uho nije čulo i na što ljudsko srce nije pomislilo...” (1. Korinćanima 2,9)

Božje djelo spašavanja bit će konačno ostvareno kada On posve iskorijeni grijeh i u cijelosti obnovi svu prirodu uništenu grijehom. Cijela će Zemlja postati raj: “Potom opazih ‘novo nebo i novu zemlju’, jer su iščezli prvo nebo i prva zemlja: mora više nema... Tada onaj koji sjedi na prijestolju reče: ‘Evo sve činim novo!’ I nadoda: ‘Piši: Ove su riječi pouzdane i istinite!’” (Otkrivenje 21,1.5) Kralj Isus uspostaviti će idealno društvo u kojemu će vladati sklad i ljubav. Mnogi se danas pitaju gdje će stati svi ti spašeni ljudi budući da je Zemlja ograničenog kapaciteta. To nije naša briga, to je Božja kreacija koja ne može imati mana. Sve je to Bog već isplanirao. Neće biti oceana, pustinja, nepristupačnih planinskih lanaca, sve će biti poravnano, plodno i napučeno. Obitelji koje su smrću razdvojene opet će biti na oku-

pu i žalosti i suza više neće biti. Svatko će sebi napraviti kuću kakvu želi i na mjestu koje mu se najviše sviđa i imat će voćnjak s voćem koje najviše voli. (Izaija 65,21-24; Otkrivenje 11,18)

U beskonačnoj fazi vječnog života neće biti ni spolnosti ni razmnožavanja ni rađanja ni umiranja: “O uskrsnuću niti će se ženiti niti udavati, nego će biti kao nebeski anđeli.” (Matej 22,30) Svi ćemo biti krotki i živjet ćemo kao braća i sestre u vječnom ushitu i blaženstvu. Nitko u svom srcu neće nositi mač, već samo mir i ljubav prema svakom stvoru.

I nema više prolaznosti života, srčanih udara, nema kolesterola, triglicerida, šećerne bolesti, nema nikakvih tumora ni bilo koje druge bolesti od koje smo bolovali u grješnom svijetu koji je ostao u dalekoj prošlosti: “I nijedan građanin neće reći: ‘Bolestan sam!’” (Izaija 33,24) “Obrisat će svaku suzu s očiju njihovih i smrti više neće biti, ni tuge ni jauka ni boli više neće biti.” (Otkrivenje 21,4) “Sljepačke će oči progledati, uši će se gluhih

otvoriti, tad će hromi skakati ko jelen, nje-
mákov će jezik klicati.” (Izaija 35,5.6)

Više se nećemo sjećati starog svijeta, jer
kada je nešto neusporedivo bolje, staroga se
i ne želimo sjećati. I svi ćemo biti jedinstve-
ni i istih prava. Neće biti niti rasa niti nacija,
niti nadređenih niti podređenih, niti muških
niti ženskih, svi ćemo biti prijatelji i svi kao
jedan u Isusu Kristu. (Galaćanima 3,28)

Priroda će biti čudesna i neusporedivo
ljepša nego sada na grijehom okovanoj Zem-
lji: “Ono što oko nije vidjelo, što uho nije
čulo, na što srce ljudsko nije pomislilo: to je
Bog pripravio onima koji ga ljube.” (1. Ko-
rinćanima 2,9) Sve će biti savršeno, idealno
i apsolutno. Teorija o relativnosti više neće
postojati. Isusa, svojega Gospodina i Spasi-
telja, viđat ćemo najmanje jednom tjedno:
“Od mlađaka do mlađaka, od subote do su-
bote, dolazit će svi ljudi da se poklone pred
licem mojim — govori Jahve.” (Izaija 66,23)

Na novoj Zemlji dogodit će se nešto što
je danas teško zamisliti! Isus Krist, vidljivi
Bog kojega smo već upoznali kao sina Ma-

rijina i Josipova, živjet će na našoj obnovljenoj Zemlji i odatle vladati čitavim Svemirom: “Evo stana Božjeg među ljudima! On će stanovati s njima: oni će biti njegov narod, i on sam, Bog, bit će s njima. On će otrti svaku suzu s njihovih očiju. Smrti više neće biti; neće više biti ni tuge, ni jauka, ni boli, jer stari svijet prođe.” (Otkrivenje 21,3.4)

Bog će prebivati u novom Jeruzalemu: “Prijestolje Božje i Janjetovo bit će u gradu. Sluge Božje klanjat će se Bogu i gledat će njegovo lice. A njegovo će ime biti na njihovim čelima.” (Otkrivenje 22,3)

Bog je od nas bio razdvojen šest tisuća godina. U silnoj ljubavi prema nama odlučio je stanovati s nama i više nikada se ne odvojiti od nas. Svi ćemo imati samo jednoga Kralja, Kralja ljubavi, kojemu ćemo biti poslušni, i sve će biti u savršenom redu i blaženstvu. I mi ćemo s Bogom, ljubljenim Isusom, kraljevati u vijeke vjekova. Očekuje nas velika slava, toliko velika da je sve ovo što sada proživljavamo, i dobro i loše, beznačajno i isprazno. Živeći zauvijek u takvoj domo-

vini ljubavi i blaženstva, nikada nam neće biti dosadno: uvijek ćemo nešto učiti i napredovati na svim područjima, jer su Božje tajne neiscrpne, a mogućnosti nikada nisu dovoljno izražene. U čitavoj vječnosti čudit ćemo se Božjoj beskonačnoj kreativnosti, čudit ćemo se i sebi i svemu za što smo sposobni.

Istraživat ćemo i tajnu spasenja preko Božjega posredovanja kao Žrtve na križu, nastojeći steći što veće razumijevanje Božje beskonačne ljubavi. Niti nakon milijardu godina nećemo posve dokučiti tako veliki trijumf Božje ljubavi. Kao što se čaša prelijeva kada je prepuna, tako će se prelijevati i naša ljubav. A što može biti ljepše od toga?

Putovanja u druge galaksije

Kada budemo spašeni, u Božjem kraljevstvu, i onda ćemo putovati, ali neusporedivo dalje nego što putujemo danas: putovat ćemo po drugim planetima kojih ima beskonačno mnogo. Bog je beskonačan, i svemir je beskonačan, beskonačan je i broj pla-

neta nastanjenih drugim bićima i s drugom prirodom. Živjet ćemo beskonačno dugo i nikada nećemo stići sve obići i sve vidjeti. Istraživat ćemo tajne i život drugih planeta, neka druga bića, druge boje, druge zvukove, drugu hranu. I nakon milijardu godina činit će nam se da smo još uvijek na početku, jer je Božje stvaranje beskonačno.

Na nekom planetu more će možda biti ružičasto, na nekom drugom žuto, trava će negdje biti plava, negdje tirkizna. A tek anđeli, stanovnici mnogobrojnih planeta, koje sada ne možemo niti zamisliti, bit će od planeta do planeta različiti i prekrasnih oblika. Za upoznavanje bezbrojnih oblića flore i faune trebat će nam milijarde i milijarde godina.

Čitavu vječnost čudit ćemo se koliko je Bog beskonačno kreativan i koliko je svoje ljubavi ugradio u sve što je stvorio za one koji su prezreli grijeh i izabrali povratak u Raj, svoj pravi i vječni dom, koji nam je Bog isplanirao još prije stvaranja našega planeta.

Slava našem Gospodinu i Kralju čitavoga Svemira u vijeke vjekova!

Kazalo

Što je život kad se mrijeti mora?	5
Što je spasenje?	10
Stvar je u izboru	24
Isusova dvostruka smrt — temelj spasenja	32
Božji zakon	36
Zakon nije dovoljan	44
Prebacimo sve probleme na Isusa!	57
Najstrašnije zamke	63
1. Sâm sebi božanstvo	64
2. Nisam dovoljno dobar!	66
3. Ima vremena!	66
4. Dosada	68
5. Pohlepa	69
6. Vanjska pobožnost — farizejstvo ..	70
7. Površnost — Laodiceja	72
8. Lažni nauci i lažni proroci	73

Znakovi svršetka povijesti	77
1. Ekonomska i politička kriza	77
2. Izokrenute društvene vrijednosti	83
3. Prirodne katastrofe	87
4. Rat — mogući scenarij	90
5. Zbrka u kršćanskom nauku	91
Progon kršćana vjernih biblijskom nauku	99
Spasenje u uvjetima završne tjeskobe ..	107
Evo, Isus dolazi!	114
Sve je prošlo i Zemlja je pusta	122
Zemlja opet nastanjena	124
Putovanja u druge galaksije	129